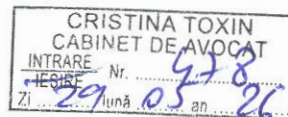

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
STR. TRAIAN NR.31
CONSTANTA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
Envirotech SRL la cab.av. Toxin C.
Constanța, Grozești, nr. 82, et. 2,
județul CONSTANȚA

DOSARUL NR. 1472/118/2026

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: suspendare executare act
administrativ DECIZIE NR.101/05.12.2024; AVIZ
NR.3/15.07.2025
Complet: ca1

**COMUNICARE
HOTĂRÂRE CIVILĂ**
NR. 623/2026 DIN DATA DE 15 Mai 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 623/2026, pronunțată la data de 15 Mai 2026, de către T
RIBUNALUL CONSTANȚA SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PREȘEDINTE,

GREFIER,

E.N. 22.05.2026 11:42:16, nr. comunicare: 7 din 7

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 623/2026
Ședința publică de la 15 Mai 2026
Completul compus din:
PREȘEDINTE Ovidiu-Florin Constantinescu
Grefier Elena Neagoe

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii STOIAN CRISTIAN FLORIN, LISTARF ANA MARIA, ANTONARU MARIUS STEFANITA și UNIUNEA SALVATI ROAMNIA-FILIALA JUDETEANA CONSTANTA și pe pârâtele AGENTIA PENTRU PROTECTIA MEDIULUI CONSTANTA și AGENTIA NATIONALA PENTRU MEDIU SI ARII PROTEJATE cu participarea intervenientei ENVIROTECH SRL, având ca obiect suspendare executare act administrativ Decizie nr.101/05.12.2024; Aviz nr.3/15.07.2025

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă pentru reclamantii av. Cristinel Laurențiu Preda conform împuternicirii avocațiale existente la dosar, pentru intervenienta se prezintă av. Cristina Toxin conform împuternicirii avocațiale existente la dosar, lipsind pârâtele.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 155 Cod de Procedură Civilă.

Grefierul de ședință, în referatul asupra cauzei, evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual.

Instanța pune în discuție introducerea în cauză a terțului intervenient Envirotech SRL, în temeiul dispozițiilor art. 16¹ Legea nr. 554/2004 raportat la art. 78 alin. (2) C. proc. civ.

Reprezentantul reclamantilor arată că nu se opune introducerii în cauză a terțului intervenient Envirotech SRL.

Instanța reține că terțul intervenient are calitatea de persoană care beneficiază de emiterea actelor contestate care fac obiectul cererii de suspendare și dispune introducerea în cauză a societății ENVIROTECH SRL.

Reprezentantul terțului intervenient arată că își întemeiază intervenția pe același contract avut în vedere și în susținerea cererii de intervenție.

Instanța pune în vedere terțului intervenient că va prelua procedura în stadiul în care aceasta se află și constată că au fost deja formulate concluzii finale, având în vedere caracterul urgent al procedurii.

Instanța pune în discuție excepțiile invocate prin întâmpinarea formulată de terțul intervenient.

Reprezentantul reclamantilor depune la dosar cerere însoțită de înscrisuri- acte de identitate, prin care solicită a se completa omisiunea indicării complete a datelor de identificare a reclamantilor persoane fizice.

Instanța ia act că reclamantii își completează în ședința publică de astăzi toate datele de identificare, conform mențiunilor efectuate.

Instanța pune în discuție excepțiile invocate prin întâmpinare, respectiv: inadmisibilitatea cererii motivată de lipsa procedurii prealabile, inadmisibilitatea motivată de formularea plângerii prealabile cu depășirea termenului legal, inadmisibilitatea motivată de faptul că actele a căror suspendare se solicită nu constituie acte administrative, lipsa capacității de folosință a reclamantei Uniunea Salvați România – filiala județeană Constanța, lipsa calității procesuale active a reclamantei Uniunea Salvați România – filiala județeană Constanța, precum și lipsa interesului în promovarea cererii de suspendare pentru toți reclamânții.

Instanța pune în discuție unirea cu fondul cauzei excepțiilor invocate de intervenienta Envirotech SRL.

Reprezentantul reclamânților și intervenientei precizează că nu se opun unirii excepțiilor cu fondul cauzei.

Instanța unește excepțiile cu fondul cauzei și acordă cuvântul părților asupra acestora, urmând ca ulterior să fie discutat fondul cauzei.

În ceea ce privește probele, referitor la excepția lipsei de interes, având în vedere motivele diferite invocate, instanța pune în discuție încuviințarea probei cu înscrisurile depuse de terțul intervenient.

Părțile arată că sunt de acord, iar instanța încuviințează proba cu înscrisurile depuse de terțul intervenient.

La interpelarea instanței reprezentanții părților precizează că nu mai sunt cereri de formulat sau probe de solicitat.

Instanța constată că nu mai sunt alte cereri sau excepții de formulat și declară terminată cercetarea judecătorească.

Acorda cuvântul intervenientului pentru susținerea excepțiilor invocate, urmând apoi dezbaterile asupra fondului.

Reprezentantul intervenientului precizează că, potrivit dispoziției instanței, a fost introdus în cauză în calitate de pârât, în temeiul art. 16¹ C. proc. civ., astfel cum a înțeles din cele dispuse anterior, însă apreciază că ar trebui introdusă în cauză în calitate de pârâtă.

Instanța precizează că partea introdusă în cauză are calitatea de intervenient, cu mențiunea dispozițiilor art. 78 alin. (2) C. proc. civ., arătând că această calitate este similară celei a unui pârât. Se explică faptul că intervenientul poate avea o poziție procesuală similară unui reclamant, pârât ori altei categorii de participant procesual, iar în cauză poziția procesuală a intervenientului este asemănătoare celei a unui pârât.

Reprezentantul intervenientului solicită lămuriri cu privire la exercitarea căilor de atac în această calitate procesuală, arătând că, în ipoteza în care partea în folosul căreia intervine nu declară calea de atac, se pune problema posibilității exercitării acesteia de către intervenient.

Instanța arată că aspectele privind exercitarea căilor de atac vor fi analizate în funcție de soluția ce urmează a fi pronunțată și precizează că în cauză nu este vorba despre o intervenție accesorie formulată în interesul unei alte părți, ci despre introducerea în cauză dispusă de instanță, din oficiu, în temeiul art. 78 alin. (2) C. proc. civ., Instanța subliniază că partea nu are calitatea unui intervenient accesoriu, ci a fost introdusă în cauză în considerarea necesității participării sale la judecată.

Trecând la analizarea excepțiilor, reprezentantul intervenientului arată că nu mai susține excepția inadmisibilității motivate de lipsa procedurii prealabile, arătând că, odată cu cererea de chemare în judecată, i-au fost comunicate doar anumite înscrisuri, fără a fi comunicată și procedura prealabilă, motiv pentru care a apreciat inițial că aceasta nu a fost formulată.

Reprezentantul intervenientului arată însă că susține excepția inadmisibilității motivate de formularea plângerii prealabile peste termenul legal solicitând a se observa că atât decizia prin care s-a dispus emiterea avizului de mediu, cât și avizul de mediu au fost publicate pe pagina autorității de mediu la datele de 22 iulie 2025, respectiv 26 august 2025, putând fi descărcate de orice persoană interesată, inclusiv de reclamânți.

Se mai susține că reclamânții trebuiau și puteau să aibă cunoștință despre procedura aflată în derulare, întrucât atât ENVIROTECH, cât și Agenția pentru Protecția Mediului au respectat procedura prevăzută de H.G. nr. 1076/2004, efectuând publicitatea cerută de lege.

Reprezentantul intervenientului arată că publicitatea procedurii a fost realizată prin anunțuri publice publicate în cotidienele „Jurnalul Național” și „Cuget Liber”, precum și prin afișări la sediul Primăriei Lumina, la teren și în comuna Lumina.

Din această perspectivă, susține că termenul de 30 de zile pentru formularea procedurii prealabile a început să curgă cel târziu de la data de 26 august 2025, dată la care avizul de mediu a fost publicat, astfel încât plângerea prealabilă formulată la data de 12 martie 2026 a fost introdusă cu depășirea termenului legal.

Totodată, reprezentantul intervenientului arată că documentele a căror suspendare se solicită au fost încărcate și pe pagina de internet a Primăriei Lumina. Se susține că reclamanții, în calitate de consilieri locali ai comunei Lumina, au afirmat că au luat cunoștință despre aceste documente la momentul comunicării proiectului supus dezbaterii în ședința din 28 aprilie. Se precizează însă că proiectul fusese deja supus dezbaterii și consultării publice anterior, iar actele în discuție au fost publicate pe pagina de internet a Primăriei Lumina la data de 23 ianuarie 2026. În consecință, chiar și raportat la această dată, plângerea prealabilă formulată la 12 martie 2026 este apreciată ca fiind tardivă.

Referitor la excepția inadmisibilității motivate de faptul că actele a căror suspendare se solicită nu constituie acte administrative, reprezentantul intervenientului susține că atât decizia inițială, cât și avizul de mediu sunt acte individuale emise de o autoritate publică în executarea legii, însă acestea nu dau naștere, nu modifică și nu sting raporturi juridice, motiv pentru care nu întrunesc condițiile pentru a fi calificate drept acte administrative în sensul Legii nr. 554/2004.

În continuare, se arată că H.G. nr. 1076/2004 definește avizul de mediu pentru planuri și programe ca fiind un act tehnico-juridic scris, emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau programul supus adoptării. Se susține că, în prezența unei definiții legale exprese, instanța nu poate conferi o altă natură juridică avizului de mediu.

Reprezentantul intervenientului mai arată că aceste acte sunt emise în vederea adoptării și aprobării unui plan urbanistic zonal, reprezentând operațiuni prealabile adoptării actului administrativ propriu-zis. Se susține că doar planul urbanistic zonal, în eventualitatea adoptării sale, ar constitui un act administrativ normativ, astfel încât actele premergătoare puteau fi contestate numai odată cu atacarea planului urbanistic zonal, conform art. 18 din Legea nr. 554/2004.

În continuare, reprezentantul intervenientului trece la susținerea excepției lipsei capacității de folosință a reclamantei Uniunea Salvați România – filiala județeană Constanța.

Instanța solicită reprezentantului intervenientului să își susțină concluziile într-o manieră mai sintetică, arătând că aspectele au fost deja dezvoltate în scris și vor putea fi analizate de instanță.

Reprezentantul intervenientului arată că filiala județeană a Partidului Uniunea Salvați România nu are personalitate juridică și, în consecință, nu are capacitate procesuală de folosință pentru a sta în judecată. Se susține că codul unic de înregistrare indicat în cererea de chemare în judecată aparține partidului la nivel național, aspect dovedit prin extrasul depus de pe site-ul Ministerului Finanțelor.

În ceea ce privește calitatea procesuală activă a aceleiași reclamante, se arată că aceasta nu justifică o asemenea calitate nici din perspectiva unui organism social interesat, nici a unui subiect de drept public și nici în raport de dispozițiile Legii nr. 554/2004. Se susține că reclamanta nu reprezintă un organism social interesat și nici un organism de drept public.

Totodată, se arată că, în calitate de subiect de drept public, reclamanta nu poate exercita control de tutelă administrativă, întrucât, potrivit unei dezlegări date de Înalta Curte de Casație și Justiție, alte subiecte de drept public decât Agenția Națională a Funcționarilor Publici și prefectul pot exercita un asemenea control numai în condițiile expres prevăzute de o lege specială.

Referitor la excepția lipsei de interes, reprezentantul intervenientului arată că prin decizia inițială de încadrare nr. 101 din 5 decembrie 2024 s-a stabilit doar că planul urbanistic zonal

urma să fie supus evaluării de mediu. Se susține că nu s-a realizat o calificare greșită a procedurii, întrucât dispozițiile O.U.G. nr. 195/2005 prevăd că planurile urbanistice zonale sunt supuse evaluării de mediu.

Se mai arată că autoritatea competentă de mediu nu putea stabili o altă procedură aplicabilă planului urbanistic zonal, astfel încât acesta era supus exclusiv evaluării de mediu, iar nu procedurii privind evaluarea impactului asupra mediului. În aceste condiții, întrucât notificarea nu a fost clasată și nu s-a decis emiterea avizului fără evaluare de mediu, reprezentantul intervenientului apreciază că reclamanții nu justifică interes în suspendarea sau contestarea actelor respective.

Cu privire la lipsa de interes în susținerea cererii de suspendare a ambelor acte, se arată că documentația urbanistică aferentă PUZ-ului a fost supusă dezbaterii în ședința Consiliului Local al comunei din data de 28 aprilie 2026 și a fost respinsă. Din această perspectivă, se apreciază că reclamanții nu mai justifică un interes actual în obținerea suspendării executării actelor contestate.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepției tardivității formulării plângerii prealabile.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepției tardivității formulării plângerii prealabile, arătând că Legea contenciosului administrativ prevede în mod expres că, pentru terții care nu sunt parte în actul administrativ, termenul de formulare a plângerii prealabile curge de la data luării efective la cunoștință a actului, iar nu de la data publicării acestuia pe site-ul instituției emitente.

Se susține că simpla publicare pe site-ul unei instituții nu echivalează cu dovada luării la cunoștință de către terți, iar partea adversă avea obligația să facă dovada momentului la care reclamanții au luat efectiv cunoștință de actele contestate. Reprezentantul reclamanților arată că nu se poate pretinde persoanelor interesate să verifice permanent paginile de internet ale instituțiilor publice pentru a identifica eventuale acte care le-ar putea afecta interesele. În consecință, se apreciază că termenul de formulare a plângerii prealabile nu a început să curgă față de reclamanți, astfel încât excepția invocată este neîntemeiată.

În ceea ce privește natura juridică a actelor contestate, reprezentantul reclamanților arată că, atât prin susținerile orale, cât și prin concluziile scrise depuse anterior, a arătat că avizul și decizia de mediu constituie acte administrative. Se invocă inclusiv dispozițiile Convenției de la Aarhus, potrivit cărora persoanele interesate, cetățenii și organizațiile neguvernamentale au dreptul de a ataca în justiție actele de mediu ca acte de sine stătătoare.

Se mai susține că există practică judiciară constantă în sensul calificării acestor acte drept acte administrative susceptibile de a fi atacate separat și că inclusiv legislația în materie de protecția mediului le califică drept acte administrative, prevăzând posibilitatea contestării acestora în contencios administrativ, indiferent dacă stau ulterior la baza emiterii altor autorizații sau aprobări.

Referitor la excepția lipsei capacității de folosință a filialei județene USR Constanța, reprezentantul reclamanților arată că, potrivit dispozițiilor Codului civil, entitățile și filialele acestora pot introduce acțiuni în justiție atunci când litigiul privește probleme din raza teritorială în care acestea își desfășoară activitatea. Se susține că există și practică judiciară în acest sens.

Totodată, se arată că filiala județeană USR Constanța desfășoară în mod concret activități juridice și administrative, încheie contracte în relația cu autoritățile și cu Autoritatea Electorală Permanentă, depune candidaturi și este reprezentată prin președinte, ceea ce demonstrează existența unei capacități procesuale în raport cu activitatea sa.

Cu privire la excepția lipsei interesului, reprezentantul reclamanților arată că Partidul Uniunea Salvați România are un interes legitim în promovarea și susținerea problemelor de mediu, inclusiv prin raportare la activitatea și programul său politic. Se susține că partidul promovează protecția mediului și reprezintă interesele alegătorilor și susținătorilor preocupați de aceste aspecte.

Se apreciază că a considera partidul politic drept o entitate abstractă, fără legătură cu membrii săi și cu comunitățile pe care le reprezintă, ar însemna golirea de conținut a rolului și scopului unui partid politic, precum și încălcarea convențiilor internaționale la care România este parte.

Reprezentantul reclamanților solicită respingerea excepției lipsei de interes întemeiate pe faptul că actele contestate au fost utilizate în procedura de aprobare a PUZ-ului, iar proiectul de hotărâre al Consiliului Local nu a fost adoptat.

Se arată că există informații publice potrivit cărora hotărârea prin care Consiliul Local al comunei a votat împotriva construirii unei gropi de gunoi pe raza localității este deja contestată de către intervenientă, fie în instanță, fie în procedură prealabilă. Totodată, se susține că nimic nu împiedică autoritatea locală să reintroducă pe ordinea de zi proiectul de hotărâre privind aprobarea PUZ-ului.

Reprezentantul reclamanților precizează că proiectul nu a fost în mod expres respins, ci doar nu a întrunit majoritatea necesară pentru adoptare și că nu există o hotărâre definitivă prin care să fie respins în mod irevocabil proiectul de aprobare a PUZ-ului. În consecință, se apreciază că există posibilitatea reluării procedurii administrative.

Se mai arată că avizul și decizia de mediu produc în continuare efecte juridice, fiind emise pentru parcela de teren vizată și reprezentând acte de reglementare aplicabile acesteia pe perioada lor de valabilitate.

Cu privire la condiția cazului bine justificat, reprezentantul reclamanților solicită instanței să aibă în vedere concluziile orale și scrise deja depuse la dosar, arătând că nu este necesară analizarea fondului cauzei în această etapă procesuală. Se susține că avizul și decizia de mediu sunt susceptibile să producă prejudicii asupra pânzei freatice și a canalului de irigații.

Totodată, se arată că la nivel județean ar trebui să existe un plan integrat de gestionare a deșeurilor și se invocă existența unor recomandări europene potrivit cărora, la nivelul unui județ sau al unei regiuni, nu ar trebui să existe mai multe depozite de deșuri, pentru a asigura o gestionare integrată a acestora. Se susține că, în apropierea localității Năvodari, se urmărește realizarea unui al treilea depozit de deșuri.

Reprezentantul intervenientului solicită cuvântul pentru a răspunde susținerilor privind termenul de formulare a plângerii prealabile. Acesta arată că reclamanții nu au indicat momentul concret la care ar fi luat cunoștință de actele contestate și nici nu au făcut dovada efectuării unor demersuri către autoritățile de mediu pentru comunicarea actelor ori pentru stabilirea unui moment cert de la care să curgă termenul de 30 de zile.

Se susține că simpla calitate de terț nu conferă posibilitatea contestării actelor în orice moment, legea prevăzând expres momentele de la care începe să curgă termenul pentru formularea plângerii prealabile.

Reprezentantul intervenientului mai arată că a fost făcută dovada respectării procedurilor de publicitate prevăzute de lege și că persoanele care se consideră interesate ar fi trebuit să urmărească procedura încă din anul 2024, când a fost solicitat avizul de mediu și când documentele au fost publicate de autoritatea competentă.

Referitor la capacitatea procesuală a filialei USR Constanța, reprezentantul intervenientului susține că statutul partidului, depus integral la dosar, nu prevede posibilitatea filialei de a-și asuma în nume propriu drepturi și obligații față de terți.

În ceea ce privește lipsa unei hotărâri de respingere a PUZ-ului, se arată că, în practică, nu se emit hotărâri de consiliu local pentru respingerea proiectelor care nu întrunesc majoritatea necesară adoptării. Din acest motiv, nu există un act formal de respingere care să poată fi depus la dosar sau contestat.

Pe fondul cererii de suspendare, reprezentantul intervenientului solicită instanței să nu aibă în vedere toate motivele de nelegalitate invocate prin procedura prealabilă, arătând, pe de o parte, că acestea nu au fost reluate integral în cererea de chemare în judecată și, pe de altă parte, că procedura prealabilă nu i-a fost comunicată, neavând astfel posibilitatea de a formula apărări cu privire la toate argumentele invocate

Instanța arată reprezentantului intervenientului că, la termenul anterior, acesta a preluat procedura în stadiul în care se afla cauza și că partea adversă susținuse deja concluzii asupra fondului. Se precizează că, ulterior, cauza a fost repusă pe rol și intervenientul a fost introdus în cauză. Astfel încât discuția privește concluziile deja formulate pe fond, iar nu motivele cuprinse în plângerea prealabilă.

Reprezentantul intervenientului arată că, în cererea de chemare în judecată, reclamanții au solicitat instanței să aibă în vedere argumentele de nelegalitate invocate prin procedura prealabilă. Acesta solicită ca instanța să nu analizeze acele motive de nelegalitate care nu se regăsesc în mod expres în cererea de chemare în judecată, ci doar în plângerea prealabilă.

Reprezentantul intervenientului precizează că nu poate analiza în mod efectiv procedura prealabilă în ședință, însă a constatat că o parte dintre argumentele invocate prin aceasta nu au fost reluate în cererea introductivă. În consecință, solicită ca instanța să nu aibă în vedere motivele de nelegalitate care se regăsesc exclusiv în procedura prealabilă.

Pe fondul cererii de suspendare, reprezentantul intervenientului solicită respingerea cererii ca nefondată. Se arată că actele a căror suspendare se solicită nu sunt afectate de motive de nelegalitate formală, fiind emise de autoritatea competentă, motivate și întemeiate pe dispozițiile legale aplicabile.

Se susține că, inclusiv în urma unei analize sumare a criticilor formulate de reclamanți, acestea nu se confirmă, întrucât procedura aplicabilă planurilor urbanistice zonale este procedura evaluării de mediu, iar nu procedura evaluării impactului asupra mediului. Se arată că O.U.G. nr. 195/2005 definește distinct cele două proceduri, iar planurile urbanistice zonale sunt supuse exclusiv evaluării de mediu.

Reprezentantul intervenientului mai arată că autoritatea județeană de mediu nu avea posibilitatea legală de a supune planul urbanistic zonal unei alte proceduri decât evaluarea de mediu și că această procedură a fost integral parcursă. Se precizează că a fost întocmit raportul de mediu, acesta a fost analizat de comisia prevăzută de lege, iar ulterior s-a constatat îndeplinirea criteriilor legale necesare pentru emiterea avizului de mediu.

Totodată, se arată că a fost emisă decizia nr. 414 din iunie 2025 privind emiterea avizului de mediu, în cuprinsul căreia sunt indicate motivele pentru care raportul de mediu a fost acceptat și pentru care s-a dispus emiterea avizului. Se susține că și decizia inițială de încadrare cuprinde motivele pentru care proiectul a fost supus evaluării de mediu, precum și temeiurile de drept incidente.

Pentru aceste considerente, dezvoltate pe larg și prin întâmpinare, reprezentantul intervenientului solicită respingerea cererii și obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată, conform dovezilor depuse la dosar.

Instanța declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra prezentei cauze:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 16.03.2026 sub nr. 1472/118/2026, reclamanții **Stoian Cristian Florin, Listarf Ana Maria, Antonaru Marius Stefanita și Uniunea Salvati România-Filiala Județeană Constanța** în contradictoriu cu pârătele **Agentia pentru Protectia Mediului Constanța și Agenția Națională Pentru Mediu și Arii Protejate**, cu participarea intervenientului forțat **Envirotech SRL**. au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună suspendarea provizorie a executării:

1. Deciziei inițiale de încadrare nr. 101 din 05.12.2024, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Constanța (APM Constanța), prin care s-a stabilit că planul „PUZ — Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, propus de Envirotech SRL, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța, necesită evaluare de mediu;

2. Avizului de mediu nr. 3 din 15.07.2025, emis de Agenția Națională pentru Mediu și Arii Protejate (ANMAP), pentru „PUZ — Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța.

Cu privire la cererea de suspendare provizorie, reclamanții au solicitat instanței să dispună suspendarea provizorie a executării unor acte administrative, până la pronunțarea instanței de fond.

Astfel, reclamanții a indicat că a solicitat suspendarea Deciziei inițiale de încadrare nr. 101/05.12.2024 emisă de APM Constanța, prin care s-a stabilit necesitatea evaluării de mediu pentru planul urbanistic zonal, precum și a Avizului de mediu nr. 3/15.07.2025 emis de ANMAP pentru același plan.

Cu privire la îndeplinirea procedurii prealabile, reclamanții au arătat că, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, cererea de suspendare s-a formulat odată cu sesizarea autorităților publice emitente.

În acest sens, reclamanții au susținut că au făcut dovada îndeplinirii procedurii prealabile prin formularea plângerilor prealabile adresate autorităților competente, prin care a solicitat revocarea în totalitate a actelor administrative contestate. Totodată, reclamanții a arătat că plângerile au fost comunicate tuturor autorităților emitente și ierarhic superioare.

Cu privire la calitatea procesuală și interesul legitim, reclamanții a arătat că aceste elemente au fost detaliate în plângerea prealabilă, ale cărei argumente au fost menținute integral.

În sinteză, reclamanții au susținut că:

- consilierii locali din UAT Lumina au avut calitatea de aleși locali ai comunității direct afectate și au avut un interes personal și direct;
- consilierii locali din UAT Năvodari au reprezentat comunitatea limitrofă și au fost afectați de amplasamentul proiectului;
- organizația politică a avut calitatea de organism social interesat, interesul legitim rezultând din legătura directă dintre actele administrative și scopul organizației.

Cu privire la existența unui caz bine justificat, reclamanții a arătat că, potrivit legii și jurisprudenței, instanța nu a trebuit să analizeze pe fond legalitatea actului, ci doar să verifice existența unor împrejurări care au creat o îndoială serioasă asupra legalității acestuia.

În speță, reclamanții a susținut că au existat multiple indicii vădite de nelegalitate:

1. Clasificarea eronată a procedurii de evaluare de mediu

Reclamanții a arătat că planul urbanistic s-a încadrat într-o categorie pentru care evaluarea de mediu a fost obligatorie, însă autoritatea a aplicat o procedură diferită, de analiză caz cu caz, ceea ce a afectat garanțiile procedurale.

2. Anomalii în procedura de publicitate

Reclamanții a susținut că anunțurile publice au fost publicate anterior înregistrării notificării oficiale la autoritatea competentă, ceea ce a constituit o încălcare evidentă a dispozițiilor legale aplicabile.

3. Lipsa motivării deciziei de încadrare

Reclamanții a arătat că decizia de încadrare nu a indicat criteriile analizate și nici motivele concrete, ceea ce a reprezentat un viciu substanțial de formă.

4. Existența unei date calendaristice inexistente

Reclamanții a arătat că un document invocat în avizul de mediu a conținut o dată inexistentă, aspect care a pus sub semnul întrebării autenticitatea documentului și diligența autorității.

5. Lipsa unor avize obligatorii

Reclamanții a susținut că avizul de mediu a fost emis fără obținerea unor avize esențiale de la autorități competente, deși necesitatea acestora a fost recunoscută chiar în cuprinsul documentației.

6. Lipsa evaluării adecvate pentru situri protejate

Reclamanții a arătat că, deși amplasamentul s-a aflat în proximitatea unor arii naturale protejate, nu s-a realizat o evaluare adecvată a impactului asupra acestora. Aceasta a susținut că

proiectul a putut genera efecte negative semnificative asupra mediului, iar lipsa evaluării a constituit o încălcare a dreptului Uniunii Europene.

7. Tratarea superficială a impactului cumulativ

Reclamanții a susținut că autoritatea a afirmat inexistența impactului cumulativ fără o analiză reală, deși în zonă au existat numeroase obiective industriale relevante. Aceasta a arătat că lipsa unei analize detaliate a constituit un viciu de fond.

8. Analiza alternativelor – formală și superficială

Reclamanții a arătat că analiza alternativelor a fost limitată la alternativa zero și cea propusă, fără a fi analizate alternative de amplasament, tehnologice sau de capacitate.

Reclamanții a susținut că toate aceste elemente au creat o îndoială serioasă asupra legalității actelor administrative contestate și au justificat măsura suspendării executării acestora.

Reclamanții a arătat că alternativa zero a fost descrisă exclusiv prin prisma dezavantajelor neimplementării proiectului, fără o analiză obiectivă și echilibrată, astfel cum au impus dispozițiile legale incidente.

9. Proximitatea canalului de irigații și riscul pentru resursa de apă

Reclamanții a susținut că avizul de mediu a confirmat existența unui canal de irigații în imediata apropiere a amplasamentului și a arătat că distanțele reduse au generat riscuri majore de infiltrare a levigatului. Aceasta a subliniat că, în cazul unui depozit de deșeuri, această proximitate a prezentat un pericol semnificativ de contaminare a terenurilor agricole, iar avizul nu a analizat acest risc și nici nu a impus măsuri adecvate de protecție.

10. Dezbaterea publică – lipsa participării efective a publicului

Reclamanții a arătat că autoritatea a menționat lipsa observațiilor din partea publicului, însă această situație a fost în contradicție cu opoziția ulterioară a comunității locale. Reclamanții a susținut că lipsa participării efective a fost determinată de deficiențe în procedura de informare, respectiv publicarea anunțurilor într-un mediu cu difuzare limitată, lipsa dovezii publicării online și neinformarea unor comunități direct afectate.

Reclamanții au concluzionat că fiecare dintre aceste neregularități a creat o îndoială serioasă asupra legalității actelor, iar cumulul acestora a condus la o aparență evidentă de nelegalitate.

Cu privire la paguba iminentă, reclamanții au arătat că menținerea în vigoare a actelor contestate a produs o pagubă gravă, viitoare și previzibilă, dificil sau imposibil de reparat.

Astfel, reclamanții au susținut că se produc următoarele efecte:

1. Periclitarea mediului.

Actele contestate au constituit premisa pentru aprobarea PUZ-ului și emiterea autorizației de construire, iar începerea lucrărilor ar fi produs modificări ireversibile asupra solului, regimului hidric și ecosistemului, imposibil de remediat ulterior.

2. Riscul de contaminare a resurselor de apă

Reclamanții a arătat că proximitatea canalului de irigații și adâncimea lucrărilor au generat un risc major de contaminare cu levigat, ceea ce ar fi afectat terenurile agricole și comunitățile locale.

3. Afectarea ariilor protejate

Reclamanții a susținut că amplasamentul s-a aflat în apropierea unei arii protejate, iar perturbarea acesteia ar fi constituit un prejudiciu de mediu grav, dificil de reparat.

4. Deprecierea valorii proprietăților

Reclamanții a arătat că realizarea depozitului ar fi determinat o scădere semnificativă a valorii proprietăților din zonă, constituind un prejudiciu material previzibil.

5. Afectarea calității vieții și sănătății populației

Reclamanții a susținut că emisiile generate de depozit ar fi afectat sănătatea populației și dreptul la un mediu sănătos, prejudiciu care nu ar fi putut fi reparat ulterior.

6. Perturbarea administrației publice locale

Reclamanții a arătat că autoritățile locale au fost puse în situația de a adopta hotărâri pe baza unor acte afectate de vicii de legalitate, ceea ce ar fi generat riscuri de litigii și prejudicii.

Reclamanții au concluzionat că toate aceste riscuri au fost grave, previzibile și dificil de remediat, justificând măsura suspendării pentru prevenirea producerii unor efecte ireversibile.

În drept, reclamanții au invocat art. 14 alin. (1)-(4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ; art. 2 alin. (1) lit. s) și t) din Legea nr. 554/2004; Art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004; Art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004. Art. 5 lit. d) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, art. 35 din Constituția României HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu, OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, Directiva 92/43/CEE (Directiva Habitatare), Directiva 2009/147/CE (Directiva Păsări); Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului; Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului și accesul la justiție în probleme de mediu; Art. 16 lit. a) și art. 27 din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

La data de 23.04.2026 pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, iar pe cale de excepție a invocat excepția inadmisibilității, excepția tardivității cererii de chemare în judecată, excepția prematurității, excepția lipsei de interes.

Din conținutul acțiunii a reieșit că drepturile procesuale au fost exercitate împotriva D.J.M. Constanța în alte scopuri decât cele în considerarea cărora au fost edictate, fără argumente logice sau juridice, contrar bunei-credințe și în scop șicanator, ceea ce ar fi putut reprezenta un abuz de drept.

Prin urmare, s-a apreciat că un act administrativ ce îndeplinea condițiile de fond și de formă era imperios necesar să fie „apărat” de către instanța de judecată, întrucât statul era chemat să protejeze interesele legitime, să corecteze și chiar să sancționeze acolo unde era cazul participanții la raportul juridic și, totodată, să evite valorificarea unui drept prin abuz.

Pe cale de excepție pârâta a invocat:

1. Excepția inadmisibilității

În primul rând, s-a învederat instanței că, în raport de temeiul legal invocat de reclamantă, aceasta nu institua posibilitatea suspendării provizorii a actelor administrative.

În calitate de pârâtă în prezenta cauză, a înțeles să invoce excepția de inadmisibilitate a cererii având ca obiect suspendarea provizorie a executării Deciziei Inițiale de încadrare nr. 101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr. 3/15.07.2025, prin raportare la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 554/2004 a instituit o procedură administrativă obligatorie, prealabilă sesizării instanței. În conformitate cu art. 7 alin. (1), „este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual adresat altui subiect de drept”. Plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, se introduce în termen de 30 de zile din momentul în care persoana vătămată a luat cunoștință de conținutul actului.

S-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. 4 din H.G. nr. 1076/2004, publicul a putut formula comentarii și propuneri privind planul sau programul propus, acestea fiind transmise autorității competente pentru protecția mediului. De asemenea, la realizarea încadrării s-a ținut cont de comentariile și propunerile primite din partea publicului, potrivit art. 9 alin. (4).

Nu s-au înregistrat comentarii și sugestii cu privire la începerea procesului de elaborare a planului/programului și la prima versiune a acestuia.

S-a arătat că anunțurile publice privind depunerea solicitării de obținere a avizului de mediu și declanșarea etapei de încadrare au fost publicate la 11.11.2024 și 14.11.2024 în ziarul „Jurnalul”, iar decizia inițială de încadrare nr. 101/05.12.2024 a fost emisă în urma consultărilor din cadrul ședinței Comitetului Special Constituit din 04.12.2024.

De asemenea, Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025 a fost emis la data de 15 iulie 2025 și publicat pe site-ul instituției, fiind respectate obligațiile legale de transparență. Informarea publicului privind dezbateră publică din 12.06.2025 s-a realizat prin anunțurile din 25.04.2025 și 28.04.2025 în ziarul „Cuget Liber”, precum și prin afișare la sediul Primăriei Comunei Lumina.

S-a mai arătat că termenul de formulare a plângerii prealabile nu putea fi raportat la data ultimei dezbateri publice, astfel cum au susținut reclamantii.

Potrivit Legii nr. 554/2004, termenul de 30 de zile curge de la data la care persoana interesată a luat cunoștință de act, iar termenul de 6 luni curge de la aceeași dată.

În concluzie, s-a reținut că termenele legale au fost depășite, reclamantii neputându-se prevala de necunoașterea actului, întrucât acesta a fost adus la cunoștința publicului prin mijloacele legale de publicitate.

S-a constatat că reclamantii nu au făcut dovada parcurgerii procedurii prealabile, sancțiunea fiind inadmisibilitatea cererii conform art. 193 alin. (1) C.proc.civ.

Excepția de inadmisibilitate a cererii de suspendare provizorie a actelor emise de autoritatea competentă de mediu Constanța, raportat la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

S-a arătat că reclamantii au solicitat suspendarea executării Deciziei Inițiale de încadrare nr. 101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr. 3/15.07.2025, emise pentru societatea Envirotech S.R.L., acestea reprezentând răspunsuri la cererea de aviz și neputând produce efecte juridice în lipsa actului administrativ de adoptare de către autoritatea locală.

S-a susținut că actele emise nu întruneau condițiile unui act administrativ în sensul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, fiind acte premergătoare.

Decizia inițială de încadrare și Avizul de mediu au fost emise în procedura de evaluare de mediu reglementată de H.G. nr. 1076/2004, fiind acte tehnico-juridice care confirmau integrarea aspectelor de mediu în planul supus adoptării.

S-a mai reținut că acestea erau acte premergătoare emiterii Hotărârii Consiliului Local pentru PUZ „Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase” și nu produceau prin ele însele efecte juridice de natură să modifice raporturi juridice.

S-a invocat și faptul că Avizul de mediu reprezenta un act tehnico-juridic prin care se confirma integrarea aspectelor de mediu în planul supus adoptării.

Raportat la Legea nr. 50/1991 și O.U.G. nr. 195/2005, s-a arătat că actele emise erau acte premergătoare și nu acte administrative în sensul Legii nr. 554/2004.

În consecință, s-a concluzionat că acțiunea era inadmisibilă atât prin raportare la natura actelor contestate, cât și la obiectul cererii de chemare în judecată.

Excepția tardivității cererii de chemare în judecată

S-a invocat că cererea de suspendare a fost introdusă tardiv, prin depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 pentru actele care nu mai puteau fi revocate.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, „în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, ori în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată putea să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond”.

S-a arătat că Decizia inițială de încadrare nr. 101 fusese emisă de A.P.M. Constanța (actuala D.J.M. Constanța) la data de 05.12.2024. Planul fusese supus etapei de încadrare, fiind încadrat în art. 5 alin. (3) lit. a), în sensul că se supune evaluării de mediu numai dacă putea avea efecte semnificative asupra mediului, urmând o analiză de la caz la caz în cadrul Comitetului Special Constituit.

S-a reținut că informarea publicului privind elaborarea primei versiuni de plan fusese realizată prin anunțuri publice din 11.11.2024 și 14.11.2024 în ziarul „Jurnalul”, în conformitate cu art. 29 alin. (2) din H.G. nr. 1076/2004. Între data de 15.11.2024 și 04.12.2024 se împliniseră 19 zile calendaristice, fiind respectat termenul legal pentru formularea observațiilor.

Nu s-au înregistrat comentarii sau sugestii privind elaborarea planului și prima versiune a acestuia.

Referitor la Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025, s-a arătat că acesta fusese emis la data de 15 iulie 2025 și publicat pe site-ul instituției, fiind respectate obligațiile legale de transparență. S-a menționat că, în cursul anului 2025, autoritatea de mediu a trecut printr-un proces de reorganizare în baza H.G. nr. 311/2025, ceea ce a determinat modificări ale adreselor de e-mail și ale site-ului instituțional.

La data emiterii avizului, fusese funcțional site-ul indicat în actul de reglementare, iar ulterior devenise activă noua adresă web.

Informarea publicului privind dezbaterea publică din 12.06.2025 fusese realizată prin anunțurile din 25.04.2025 și 28.04.2025 în ziarul „Cuget Liber”, precum și prin publicarea pe site-ul autorității și afișare la sediul Primăriei Comunei Lumina.

S-a mai arătat că anunțul public privind emiterea Avizului de mediu fusese publicat în „Cuget Liber” la data de 30.06.2025 și înregistrat la ANMAP sub nr. 528/01.07.2025.

S-a susținut că termenul de formulare a cererii de suspendare nu putea fi raportat la data ultimei dezbateri publice, astfel cum au invocat reclamantii, aceștia încercând să se încadreze artificial în termenul legal.

S-a reținut că actele au fost aduse la cunoștința publicului prin mijloacele legale de publicitate, fiind incidentă prezumția de cunoaștere de la data publicării.

Prin urmare, s-a constatat că anunțul public privind emiterea Avizului de mediu fusese publicat la 30.06.2025 și înregistrat la ANMAP sub nr. 528/01.07.2025, iar avizul fusese emis la 15.07.2025, în timp ce cererea de suspendare fusese formulată la 16.03.2026, cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În consecință, s-a solicitat constatarea tardivității cererii de suspendare.

Excepția prematurității

S-a arătat că în speță doar Hotărârea Consiliului Local al Primăriei orașului Lumina, dacă ar fi fost emisă, ar fi reprezentat actul administrativ care naște raporturi juridice între beneficiar și autorități. Întrucât această hotărâre nu fusese emisă, toate actele care au stat la baza acesteia (certificat de urbanism, avize, documentație, decizia etapei de încadrare) au avut natura juridică de acte/operațiuni premergătoare, a căror legalitate nu putea fi analizată decât în cadrul acțiunii privind actul final.

S-a arătat că reclamantii au solicitat suspendarea provizorie a executării Deciziei inițiale de încadrare nr. 101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr. 3/15.07.2025, emise pentru PUZ „Introducere în intravilan și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, fără a exista o hotărâre de aprobare a PUZ sau o autorizație de construire.

S-a susținut că aceste acte nu constituiau acte administrative în sensul Legii nr. 554/2004, întrucât erau acte premergătoare și nu produceau prin ele însele efecte juridice.

S-a arătat că potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, instanța se putea pronunța asupra legalității operațiunilor administrative doar în cadrul acțiunii împotriva actului final.

S-a mai reținut că obiectul cererii îl constituia suspendarea unor acte premergătoare, în absența unui act final emis.

În acest sens, s-a invocat jurisprudența instanțelor, inclusiv Sentința Civilă nr. 80/14.01.2025 a Tribunalului Constanța, prin care s-a statuat că actele premergătoare nu produc efecte juridice prin ele însele și nu pot fi atacate separat în justiție, ci doar odată cu actul administrativ final.

S-a concluzionat că aceste acte pot dobândi natura de act administrativ doar în situația în care nu mai sunt urmate de emiterea unui act final care produce efecte juridice.

Excepția lipsei de interes

S-a invocat că, în materia dreptului administrativ, completată cu prevederile art. 33 din Codul de procedură civilă, conform art. 28 din Legea nr. 554/2004, cererea formulată în fața instanței de contencios administrativ era admisibilă doar dacă se făcea dovada folosului practic urmărit și, corelativ, a încălcării unui drept subiectiv sau interes legitim.

S-a reținut că, din această perspectivă, puteau fi valorificate în justiție numai interesele legitime personale, directe, actuale și juridice, vătămăte prin acte administrative de autoritate.

Prin urmare, s-a arătat că invocarea unui interes legitim reprezenta o condiție esențială pentru formularea cererii de chemare în judecată. S-a subliniat că legiuitorul nu a permis promovarea acțiunilor în contencios administrativ pentru apărarea unui interes legitim public decât în mod subsidiar, în măsura în care vătămarea decurgea din încălcarea unui drept subiectiv sau interes legitim privat.

S-a mai arătat că folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii judiciare trebuia dovedit de partea care a formulat acțiunea. În cauză, reclamanții nu au dovedit vătămarea unui drept subiectiv sau interes legitim și nici nu au demonstrat folosul practic urmărit, ci au invocat exclusiv pretense nelegalități ale actelor emise de autoritatea competentă de mediu, a căror suspendare au solicitat-o.

S-a constatat că din cuprinsul acțiunii rezultau aspecte care nu priveau procedura de mediu, ci alte interese străine acestora și competențelor D.J.M. Constanța.

Potrivit art. 32 alin. (1) lit. d) și art. 33 Cod procedură civilă, s-a reținut că una dintre condițiile exercitării acțiunii civile era existența unui interes. Interesul a fost definit ca folosul practic, material sau moral urmărit de cel care a sesizat instanța, acesta trebuind să fie determinat, legitim, personal, născut și actual.

S-a concluzionat că interesul trebuia să existe pe tot parcursul procesului, nu doar la momentul introducerii acțiunii.

În speță, s-a apreciat că interesul reclamanților nu a subzistat și nu a fost actual.

S-a reținut că Primăria comunei Lumina nu a emis Hotărârea Consiliului Local de aprobare a PUZ-ului, iar Decizia etapei de încadrare și Avizul de mediu emise de D.J.M. Constanța nu au produs și nu puteau produce prin ele însele efecte juridice, motiv pentru care acțiunea a fost lipsită de interes.

În motivare pe fond a cauzei pârâta a arătat că, în cazul respingerii excepțiilor, solicită respingerea acțiunii ca nefondată.

S-a arătat că reclamanții au solicitat suspendarea provizorie a executării:

- Deciziei inițiale de încadrare nr. 101/05.12.2024, emisă de A.P.M. Constanța, prin care s-a stabilit că planul PUZ „Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase” necesita evaluare de mediu;

- Avizului de mediu nr. 3/15.07.2025 emis de ANMAP pentru același PUZ.

Asupra netemeinicii cererii de suspendare s-a susținut că reclamanții au formulat afirmații care nu corespundeau realității, deși din documentele emise de D.J.M. Constanța rezulta contrariul.

S-a arătat că aceștia au interpretat în mod tendențios conținutul actelor administrative.

S-a reamintit că actele administrative se bucurau de prezumția de legalitate și erau executorii din oficiu.

S-a reținut că suspendarea unui act administrativ reprezenta o măsură excepțională, permisă doar dacă erau îndeplinite cumulativ condițiile legale: existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

S-a definit noțiunea de „caz bine justificat” ca fiind împrejurări de fapt sau de drept de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ.

S-a arătat că, potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel de situații puteau exista în caz de necompetență, neconstituționalitate a temeiului legal, nemotivare sau vicii grave de legalitate.

Cu privire la inexistența cazului bine justificat S-a arătat că Decizia inițială de încadrare nr. 101/05.12.2024 fusese emisă conform H.G. nr. 1076/2004.

Planul fusese supus etapei de încadrare, fiind analizat de Comitetul Special Constituit, în vederea stabilirii eventualelor efecte semnificative asupra mediului.

S-a reținut că această procedură permitea analiza individuală a fiecărui plan sau program.

Comitetul Special Constituit fusese format din instituții publice competente în domeniul mediului și administrației publice.

S-a arătat că informarea publicului fusese realizată prin anunțuri din 11.11.2024 și 14.11.2024, în conformitate cu H.G. nr. 1076/2004.

Nu s-au înregistrat observații din partea publicului.

S-a menționat că Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025 fusese emis și publicat, iar instituția trecuse printr-un proces de reorganizare administrativă în anul 2025.

S-a arătat că toate procedurile de informare și transparență au fost respectate.

S-a concluzionat că planul parcursese întreaga procedură de evaluare de mediu, iar susținerile reclamantilor erau lipsite de temeii.

Privitor la alte alegații ale reclamantei pârâta a arătat că pretensele neregularități privind notificarea emisă de DSP Constanța reprezentau o simplă eroare materială, fără relevanță juridică.

A reținut că această eroare nu a afectat evaluarea de mediu, nu a modificat conținutul actului și nu a influențat legalitatea acestuia.

S-a concluzionat că invocarea acestor aspecte a fost lipsită de incidență juridică și nu a afectat valabilitatea actelor contestate.

Cu privire la punctul 5 din acțiune s-a arătat că susținerile reclamantilor potrivit cărora avizul ar fi fost emis în absența unor avize esențiale au fost neîntemeiate. Conform Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, procedura de emitere a avizului de mediu a fost una autonomă și nu a fost condiționată de obținerea celorlalte avize solicitate de autoritatea publică locală prin certificatul de urbanism. În consecință, lipsa acestor avize nu a afectat legalitatea avizului de mediu emis.

Cu privire la punctul 6 din acțiune s-a arătat că, în urma încadrării planului față de ariile naturale protejate din zonă, în vederea obținerii avizului de mediu pentru „ELABORARE PLAN URBANISTIC ZONAL – PUZ – INTRODUCERE ÎN INTRAVILAN A PARCELEI A826/108 ȘI DEZVOLTARE DEPOZIT DE DEȘEURI NEPERICULOASE”, titular ENVIROTECH SRL, a fost emis punctul de vedere nr. 2992/25.11.2024.

Din conținutul acestuia a rezultat că, în urma poziționării amplasamentului pe baza coordonatelor în sistem Stereo 70 și utilizării aplicației ArcMap, planul nu s-a intersectat cu arii naturale protejate de interes național, comunitar sau internațional, fiind situat la următoarele distanțe:

- ROSPA0060 Lacurile Tașaul–Corbu – la cca. 2,73 km nord-est și 4,5 km est;
- ROSPA0058 Lacul Siutghiol – la 8,37 km sud-est;
- ROSPA0076 Marea Neagră – la 8 km est.

În acest sens, nu a mai fost necesară parcurgerea procedurii de evaluare adecvată.

S-a reținut că planul nu a intrat sub incidența prevederilor art. 28 din O.U.G. nr. 57/2007, nefiind incidente obligațiile specifice privind ariile naturale protejate.

Cu privire la punctele 7 și 8 din acțiune s-a constatat că reclamantii au formulat aprecieri subiective privind pretinsa tratare superficială a impactului cumulativ și a analizei alternativelor. Aceste susțineri au fost contrazise de conținutul documentației de mediu.

S-a arătat că analiza alternativelor și evaluarea impactului cumulativ au fost realizate în mod complet și riguros în Raportul de mediu întocmit de expertul atestat Adriana Selea, înscrisă în Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului.

În consecință, criticile reclamantilor au fost lipsite de suport factologic și juridic.

Cu privire la punctul 9 din acțiune s-a arătat că susținerile reclamantilor au rezultat dintr-o confuzie evidentă.

Aspectele invocate au fost analizate distinct, fiind relevant avizul cu condiții emis de ANIF – Filiala Teritorială de Îmbunătățiri Funciare Constanța nr. A17/03.04.2025, care a stabilit condițiile aplicabile.

Cu privire la punctul 10 din acțiune s-a arătat că susținerile reclamantilor nu au corespuns realității, fiind contrazise de modalitatea de informare a publicului.

Informarea publicului privind dezbaterile din 12.06.2025 a fost realizată cu respectarea prevederilor legale, prin publicarea anunțurilor la 25.04.2025 și 28.04.2025 în ziarul „Cuget Liber”, prin publicarea pe site-ul autorității de mediu și prin afișare la sediul Primăriei Comunei Lumina.

Asupra legalității actelor s-a reținut că Decizia inițială de încadrare nr. 101/05.12.2024 și Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025 au fost emise de autoritatea competentă, cu respectarea competenței legale, fiind motivate și adoptate conform legislației în vigoare.

Nu au existat dispoziții legale declarate neconstituționale care să afecteze legalitatea acestora.

S-a concluzionat că aceste acte s-au bucurat de o aparență de legalitate, nefiind îndeplinită condiția existenței unui caz bine justificat.

Cu privire la condiția pagubei iminente s-a arătat că noțiunea de pagubă iminentă presupunea un prejudiciu material viitor, previzibil și greu sau imposibil de reparat.

Reclamanții nu au făcut dovada existenței unei astfel de pagube și nici a caracterului său iminent.

S-a reținut jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 442/2013), potrivit căreia iminența pagubei trebuie dovedită, simplele afirmații nefiind suficiente.

S-a arătat că susținerile reclamanților privind prejudicii grave asupra mediului, sănătății, valorii proprietăților sau funcționării administrației publice au fost pur speculative și neprobate.

S-a subliniat că proiectul propriu-zis nu a făcut obiectul etapei de avizare PUZ, ci urma să fie analizat ulterior în cadrul procedurii de emitere a acordului de mediu și a autorizației de construire, conform Legii nr. 292/2018.

S-a reținut că numai după parcurgerea acestor etape putea fi realizat proiectul.

S-a indicat expres că Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025 prevedea obligația titularului de a solicita acordul de mediu pentru lucrările viitoare.

S-a concluzionat că Decizia inițială de încadrare nr. 101/05.12.2024 și Avizul de mediu nr. 3/15.07.2025 au fost emise legal, motivate corespunzător și conforme cu legislația aplicabilă.

S-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Întâmpinarea a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 205–208 Cod procedură civilă și cele menționate în cuprinsul întâmpinării.

În susținere au fost depuse înscrisuri

Prin întâmpinarea formulată Envirotech SRL a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr.3/15.07.2025 și, în temeiul art.453 Cod procedură civilă, obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

Pârâta ENVIROTECH SRL a arătat că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr.1472/118/2026 reclamanții STOIAN CRISTIAN-FLORIN, LISTARF ANA MARIA, ANTONARU MARIUS-ȘTEFĂNIȚĂ și UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA au solicitat în contradictoriu cu AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI CONSTANȚA și AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU MEDIU ȘI ARII PROTEJATE, în temeiul art.14 alin. (1) din Legea nr.554/2004 coroborat cu art.2 alin. (1) lit. s) și t) din Legea nr.554/2004 și art.5 lit.d) din OUG nr.195/2005, suspendarea provizorie a executării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr.3/15.07.2025 până la pronunțarea instanței de fond.

În susținerea cererii reclamanții au invocat în esență următoarele:

Au îndeplinit procedura prealabilă prin care au solicitat autorităților emitente revocarea celor două acte administrative contestate.

În ce a privit calitatea procesuală și interesul - consilierii locali din UAT Lumina au fost chemați să voteze PUZ-ul și au avut interes personal și direct ca locuitori ai comunei, consilierii locali din UAT Năvodari - au fost reprezentanți ai comunității limitrofe, iar depozitul a generat impact direct asupra teritoriului Năvodari și asupra locuitorilor săi, USR - Filiala județeană Constanța - a fost organism social interesat conform art.2 alin. (1) lit.a) și r) din Legea nr.554/2004 și art.5 lit.d) din OUG nr.195/2005 și al obiectivelor sale statutare, iar interesul său legitim privat a decurs din legătura directă dintre actul administrativ și scopul organizației.

În ce privește cazul bine justificat, indiciile de vădită nelegalitate au fost multiple și grave: clasificarea eronată a procedurii de evaluare de mediu, anomalie cronologică în

procedura de publicitate, lipsa motivării deciziei de încadrare, dată calendaristică inexistentă pe un act la baza avizului, lipsa unor avize obligatorii esențiale, lipsa evaluării adecvate Natura 2000, tratarea superficială a impactului cumulativ, analiza alternativelor - formală și superficială, proximitatea canalului de irigații și riscul pentru resursa de apă, dezbateră publică - lipsa participării efective a publicului.

Paguba iminentă a constat în periclitarea ireversibilă a mediului înconjurător, riscul de contaminare a resurselor de apă, afectarea ariei protejate Natura 2000 ROSPA0060 Lacurile Tașaul - Corbu, deprecierea valorii proprietăților, prejudicierea calității vieții și sănătății populației, perturbarea funcționării administrației publice locale.

În susținerea poziției procesuale pârâta Envirotech a arătat că :

În cererea de chemare în judecată nu au fost menționate adresele de domiciliu ale reclamanților persoane fizice, astfel cum au impus dispozițiile art.194 lit.a) Cod procedură civilă, sens în care au solicitat îndatorarea reclamanților la indicarea adreselor de domiciliu.

Cererea de chemare în judecată nu a fost însoțită de înscrisurile de care reclamanții s-au folosit, menționate în cuprinsul acesteia sau nu le-au fost comunicate. Au solicitat îndatorarea reclamanților la depunerea acestora și/sau comunicarea către aceasta a înscrisurilor respective. După depunerea/comunicarea înscrisurilor respective au completat, dacă a fost cazul, apărările.

A invocat excepția inadmisibilității, motivat de lipsa procedurii prealabile:

Reclamanții au susținut că au formulat plângere prealabilă prin care au solicitat revocarea Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr.3/15.07.2025, însă nu au depus dovezi în acest sens.

Corespondența electronică din 12.03.2026 depusă de reclamantul STOIAN CRISTIAN-FLORIN nu a dovedit formularea plângerii prealabile, în condițiile în care la dosarul cauzei a fost depusă doar corespondența electronică, nu și plângerea prealabilă.

Suplimentar, corespondența respectivă l-a privit doar pe reclamantul STOIAN CRISTIAN-FLORIN, nu și pe ceilalți reclamanți.

A invocat excepția inadmisibilității, motivat de formularea plângerii prealabile cu depășirea termenului legal:

Atât decizia privind emiterea avizului de mediu, cât și avizul de mediu au fost publicate pe pagina de internet a Direcției Județene de Mediu Constanța la data de 22.07.2025, respectiv 26.08.2025. Ambele documente au putut fi descărcate de pe pagina de internet a autorității de reglementare, prin urmare au fost disponibile de la datele anterior menționate.

Raportat la data publicării acestora pe pagina de internet a Direcției Județene de Mediu Constanța termenul de 30 de zile pentru formularea plângerii prealabile a început să curgă cel mai târziu la data de 26.08.2025 și s-a împlinit la data de 26.09.2025, în timp ce, în speță, plângerea prealabilă a fost depusă la data 12.03.2026, prin urmare cu depășirea termenului legal prevăzut de art.7 din Legea nr.554/2004.

Mai mult, actele atacate au fost disponibile și pe pagina de internet a Primăriei comunei Lumina, ca parte a documentației ce a stat la baza proiectului de hotărâre privind aprobarea inițierii documentației de urbanism PLAN URBANISTIC ZONAL (PUZ) - introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșuri nepericuloase.

Astfel cum a rezultat din înscrisurile anexate, proiectul și documentația ce au stat la baza întocmirii proiectului de hotărâre de consiliu local au fost publicate conform art.7 alin. (2) din Legea nr.52/2003 pe pagina de internet a Primăriei comunei Lumina la data de 23.01.2026. Chiar dacă au admis că termenul de 30 de zile a curs de la această dată - 23.01.2026, el s-a împlinit la data de 23.02.2026, prin urmare anterior depunerii de către reclamanți a plângerii prealabile.

Reclamanții au avut posibilitatea de a lua cunoștință de procedura evaluării de mediu parcursă de aceasta încă de la data depunerii cererii de emitere a avizului, dar și ulterior, dat fiind că fiecare etapă parcursă a fost anunțată public în ziarul Jurnalul Național și Cuget Liber.

Suplimentar, în paralel cu procedura de consultare a publicului impusă de HG nr.1076/2004, a fost derulată o procedură de transparență și consultare a publicului interesat cu privire la intenția de elaborare a PUZ-ului, pentru introducerea în intravilan a unei parcele și

dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase, în cadrul căreia au fost afișate anunțuri în locuri vizibile și amplasate panouri de informare cu privire la intenția de elaborare a documentației urbanistice. Consultarea publică pe această temă a fost anunțată pe pagina de internet a Primăriei comunei Lumina, iar dezbateră publică a fost organizată la data de 18.06.2025 ora 13:00 la sediul Primăriei comunei Lumina, însă nu a fost prezentă nicio persoană interesată. Au anexat în acest sens Raportul de informare și consultare a publicului înregistrat în evidențele Primăriei comunei Lumina sub nr.15474/02.07.2025.

Pe cale de consecință, dată fiind publicitatea făcută atât în procedura evaluării de mediu, cât și în procedura de elaborare a proiectului de hotărâre de consiliu de aprobare PUZ, reclamantii au putut și au trebuit să ia cunoștință de faptul derulării procedurii de evaluare de mediu și de conținutul actelor a căror suspendare au solicitat-o încă de la data publicării/încărcării acestora pe pagina de internet a autorității de mediu, astfel că momentul de la care a trebuit calculat termenul de 30 de zile prevăzut de art.7 din Legea nr.554/2004 a fost 26.08.2025.

A invocat excepția inadmisibilității, motivat de împrejurarea că actele a căror suspendare s-a solicitat nu au fost acte administrative.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit.c) din Legea nr.554/2004, actul administrativ a fost „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care a dat naștere, a modificat sau a stins raporturi juridice;”

În speță, atât Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024, cât și Avizul de mediu nr.3/15.07.2025 au fost acte individuale emise de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea executării în concret a legii, însă niciunul dintre ele nu a dat naștere, nu a modificat sau nu a stins raporturi juridice. Prin urmare, nu au fost acte administrative în înțelesul art. 2 alin. (1) lit.c) din Legea nr.554/2004.

Mai mult, Avizul de mediu nr.3/15.07.2025 a cărui suspendare s-a solicitat a fost emis în baza HG nr.1076/2024 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, iar potrivit art.2 lit.a) din acest act normativ „în sensul prezentei hotărâri, expresiile și termenii următori au semnificat: a) aviz de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care a confirmat integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării;”

Or, de vreme ce actul normativ ce a reglementat procedura de obținere a avizului de mediu pentru planuri și programe l-a definit expres ca fiind un act tehnico-juridic, acesta nu a putut primi o altă calificare juridică în contra prevederilor legale.

Având în vedere natura celor două acte, precum și faptul că acestea au reprezentat acte premergătoare adoptării unui Plan urbanistic zonal conform art.73 din OUG nr.195/2005, ele au putut fi atacate doar odată cu actul administrativ pentru adoptarea căruia au fost emise, în conformitate cu dispozițiile art.18 alin. (2) din Legea nr.554/2004 potrivit cărora „Instanța a fost competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art.1 alin. (6), și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.”

În raport de considerentele expuse, au solicitat admiterea excepției de inadmisibilitate și respingerea cererii de suspendare întemeiate pe dispozițiile art.14 din Legea nr.554/2004 ca inadmisibilă.

Au invocat excepția lipsei capacității de folosință a reclamantei UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA.

Potrivit dispozițiilor art.56 alin. (1) Cod procedură civilă „A putut fi parte în judecată orice persoană care a avut folosința drepturilor civile.”

UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA a fost o entitate fără personalitate juridică și, prin urmare, fără capacitate procesuală de folosință, astfel că, în raport de prevederile art.56 alin. (1) Cod procedură civilă, nu a putut avea calitatea de parte în proces.

Codul unic de înregistrare menționat în cererea de chemare în judecată, respectiv 36420951, a aparținut în realitate Partidului Uniunea Salvați România, iar nu filialei județene Constanța. Au anexat în acest sens extras de pe site-ul Ministerului Finanțelor.

Pe cale de consecință, au solicitat admiterea excepției și constatarea nulității cererii de chemare în judecată formulate de reclamantii UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA conform art.56 alin. (3) Cod procedură civilă.

Au invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA:

Reclamantii persoană juridică a susținut că a fost organism social interesat în temeiul art.2 alin. (1) lit.a) și r) din Legea nr.554/2004, al art.5 lit.d) din OUG nr.195/2005 și obiectivelor sale statutare, iar interesul său legitim privat a decurs din legătura directă dintre actul administrativ și scopul organizației, invocarea interesului public fiind subsidiară.

În speță însă, reclamantii UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA nu a justificat calitate procesuală activă nici din perspectiva unui organism social interesat, nici din perspectiva unui subiect de drept public.

Astfel, potrivit art.2 lit.s) din Legea nr.554/2004 organismele sociale interesate au fost „structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au avut ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative”, prin urmare au fost persoane juridice de drept privat, aspect statuat de Înalta Curte de Casație și Justiție - Complet RIL prin Decizia nr.8/2020: „72. Cum organismele sociale au fost persoane juridice de drept privat, a rezultat că dreptul acestora de a-și întemeia cererile în contencios administrativ prin care au invocat vătămarea unui interes public a fost condiționat de existența unui interes legitim privat, iar între acesta și interesul legitim public invocat a existat o strânsă legătură, în sensul că cel de pe urmă a decurs logic din cel dintâi.”

Or, reclamantii UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA a fost un partid politic și prin urmare o persoană juridică de drept public conform art.1 teza II din Legea nr.14/2003 a partidelor politice, așa încât nu a intrat în categoria organismelor sociale interesate care au putut sesiza instanța de contencios administrativ potrivit Legii nr.554/2004.

Chiar dacă au depășit această chestiune, prin Decizia nr.8/2020 Înalta Curte de Casație a statuat și asupra condițiilor în care organismele sociale interesate au putut sesiza instanța de contencios administrativ, reținând că „90. (...) în situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art.2 alin. (1) lit.s) din Legea nr.554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public a fost subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social - asociație, potrivit statutului acestuia. Verificarea existenței acestei legături a urmat să fie făcută de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecării, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de „apărare a interesului public”, ca scop principal al respectivului organism social interesat.”

Cum reclamantii a fost un partid politic, iar potrivit art.6 teza I din Statutul său „USR a urmărit numai obiective politice”, în speță nu a putut fi identificată o legătură directă între actele a căror suspendare s-a solicitat și scopul și obiectivele prevăzute în Statutul reclamantei.

În egală măsură, reclamantii UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA nu a justificat calitate procesuală activă nici în raport de prevederile art.1 alin. (8) din Legea nr.554/2004 („Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public au putut introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.”) în calitate de subiect de drept public.

Sfera de aplicabilitate a dispozițiilor art.1 alin. (8) din Legea nr.554/2004, mai exact a condițiilor în care un subiect de drept public a putut introduce acțiune în anularea unui act

administrativ individual, a făcut obiectul unei dezlegări din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, care prin Decizia nr.357/2025 a statuat că „104. (...) abilitatea unui subiect de drept public de a exercita un rol de tutelă administrativă, cu consecința declanșării unor acțiuni în contencios obiectiv în scopul salvagărdării legalității activității autorităților publice, a presupus, în mod necesar, existența unor prevederi exprese în acest sens. 105. În al doilea rând, Înalta Curte a considerat că dispozițiile legale prin care s-a conferit unui subiect de drept public rolul de tutelă administrativă au trebuit să menționeze în mod expres materia și categoriile de acte administrative în privința cărora respectivul subiect de drept public a putut declanșa în fața instanțelor de contencios administrativ strict un control de legalitate. 106. Prin urmare, Înalta Curte a reținut că art.1 alin. (8) din Legea nr.554/2004 nu a putut constitui, în sine, temeiul juridic al unei acțiuni în contencios administrativ obiectiv, formulată de un subiect de drept public, ci această acțiune a putut fi exercitată doar în temeiul unei dispoziții exprese care s-a regăsit în Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 sau în legi speciale.”

Or, nici Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, nici Legea partidelor politice nr.14/2003 nu au conferit partidelor politice abilitatea de a exercita un rol de tutelă administrativă și nu au existat alte prevederi cuprinse în alte legi speciale care să fi prevăzut o atare prerogativă.

Nu în ultimul rând, reclamantii UNIUNEA SALVAȚII ROMÂNIA - FILIALA JUDEȚEANĂ CONSTANȚA nu a justificat calitatea procesuală activă nici din perspectiva art.5 lit.d) din OUG nr.195/2005, întrucât, în mod evident, nu a fost o organizație pentru protecția mediului, ci a fost un partid politic, iar potrivit art.1 teza I din Legea nr.14/2003 „Partidele politice au fost asociații cu caracter politic”.

Au invocat excepția lipsei de interes în formularea cererii de suspendare a executării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024:

Prin Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024, Agenția pentru Protecția Mediului Constanța (actuala Direcția Județeană de Mediu Constanța) a stabilit că proiectul Planul urbanistic zonal - introducerea în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța, a necesitat evaluare de mediu, urmând a fi supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu.

Reclamantii nu au indicat în niciun mod vătămarea pretins cauzată prin emiterea acestui act. Mai mult, în lipsa plângerii prealabile prin care s-a solicitat revocarea actului, nu au putut fi analizate sumar sau măcar observate motivele de nelegalitate care, în opinia reclamantilor, ar fi justificat anularea actului.

Or, în condițiile în care prin actul respectiv s-a decis că proiectul a necesitat o evaluare de mediu, iar nu clasarea notificării și realizarea proiectului fără o evaluare de mediu, reclamantii nu au justificat niciun interes în obținerea suspendării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024.

Au invocat excepția lipsei de interes a cererii de suspendare a executării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr.3/15.07.2025 în raport de faptul respingerii documentației urbanistice pentru care au fost emise cele două acte.

Potrivit art.32 alin. (1) Cod procedură civilă „Orice cerere a putut fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: a) a avut capacitate procesuală, în condițiile legii; b) a avut calitate procesuală; c) a formulat o pretenție; d) a justificat un interes”, iar potrivit art.33 Cod procedură civilă „Interesul a trebuit să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu a fost născut și actual, s-a putut formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar fi putut repara.”

În speță, Proiectul de hotărâre de consiliu local nr.19/23.01.2026 pentru aprobarea PUZ - introducerea în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit deșeuri nepericuloase a figurat pe ordinea de zi a ședinței ordinare a Consiliului Local al comunei Lumina din 28.04.2026, însă nu a fost aprobat.

În aceste condiții, reclamantii nu au justificat un interes născut și actual, suspendarea executării celor două acte neaducând reclamantilor niciun folos practic, de vreme ce PUZ-ul pentru care au fost emise cele două acte nu a fost adoptat.

În situația în care instanța ar fi trecut peste excepțiile invocate, pe fondul cererii de suspendare, au solicitat respingerea acesteia ca nefondată, pentru următoarele argumente de fapt și de drept:

Potrivit art.14 alin. (1) din Legea nr.554/2004 „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor art.7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu a mai putut fi revocat, persoana vătămată a putut să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu a introdus acțiunea în anulare a actului în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii în suspendare și dacă fondul cererii de suspendare nu a fost soluționat, instanța investită cu cererea de suspendare a constatat această împrejurare și a respins cererea de suspendare ca lipsită de interes. Dacă suspendarea s-a dispus, aceasta a încetat de drept și fără nicio formalitate.”

În speță nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute de norma anterior citată pentru suspendarea executării actului administrativ referitoare la formularea procedurii prealabile, existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

Au arătat deja faptul că, în speță, reclamantii nu au dovedit formularea plângerii prealabile prin care să fi solicitat revocarea actelor a căror suspendare s-a solicitat.

În ce a privit condiția cazului bine justificat, reclamantii au făcut trimitere la motivele de nelegalitate invocate cu privire la Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024 și Avizul de mediu nr.3/15.07.2025, însă în cadrul cererii de suspendare nu s-a putut analiza pe fond conținutul actului administrativ și legalitatea acestuia, instanța având posibilitatea de a efectua doar o cercetare sumară a aparenței dreptului.

În referire la pretenziile nelegalității ale actelor atacate, au urmat să aibă în vedere faptul că orice act administrativ s-a bucurat de prezumția de legalitate, prezumție care a avut la bază prezumțiile veridicității și autenticității. În egală măsură, a urmat să aibă în vedere faptul că orice act administrativ a fost executoriu.

Pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate și din oficiu a actelor administrative, prin suspendarea acestora, având în vedere și cele trei prezumții care l-au caracterizat, instanța a putut aprecia necesitatea unei asemenea măsuri doar prin raportare la probele administrate în cauză și care au trebuit să ofere suficiente indicii aparente, dar suficient de certe, de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond legalitatea actului administrativ.

Cazul bine justificat nu a putut fi argumentat prin invocarea unor aspecte care au ținut de legalitatea actului administrativ sau oportunitatea acestuia, întrucât asemenea aspecte au vizat fondul actului, care s-a analizat în cadrul acțiunii în anulare.

Îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ a trebuit să poată fi distinsă cu ușurință, pe baza unei cercetări sumare a aparenței dreptului, deoarece în procedura suspendării actului administrativ, procedură în cadrul căreia au putut fi dispuse doar măsuri provizorii, prejudecarea fondului dreptului nu a fost permisă.

Condiția existenței cazului bine justificat, lăsată de legiuitor la aprecierea judecătorului sub aspectul conținutului său, a presupus ca asupra legalității actului administrativ să planeze o puternică îndoială, iar aceasta să fi fost evidentă fără a se intra în cercetarea pe fond a dispozițiilor actului, respectiv a consecințelor juridice pe care le-a produs.

Potrivit practicii instanței supreme, au putut fi reținute ca împrejurări de fapt sau drept de natură a crea o îndoială serioasă asupra actului administrativ care să determine suspendarea acestuia: emiterea acestuia de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței legale, emiterea actului în baza unor dispoziții legale declarate neconstituționale ori nemotivarea acestuia.

În speță, condiția existenței unui caz bine justificat nu a fost îndeplinită, întrucât nu au fost invocate argumente juridice aparent valabile cu privire la nelegalitatea actelor contestate și nici nu s-au identificat împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității acestor acte, în sensul prevăzut de art.2 alin. (1) lit.t) din Legea nr.554/2004, iar motivele de nelegalitate invocate de reclamanți au fost chestiuni de fond a căror temeinicie sau netemeinicie nu a putut fi stabilită în acest cadru procedural.

Răspunzând punctual motivelor de pretinsă nelegalitate invocate sintetic de reclamanți, au arătat următoarele:

A fost inițiativa a unui Plan urbanistic zonal de introducere în intravilan a unei parcele situate în extravilanul Comunei Lumina, în vederea dezvoltării unui depozit de deșeuri nepericuloase.

În acord cu dispozițiile art.73 din OUG nr.195/2005 potrivit cărora „Planurile de urbanism și amenajarea teritoriului s-au supus procedurii de evaluare de mediu, în vederea obținerii avizului de mediu pentru planuri și programe, conform legislației în vigoare”, s-au adresat Agenției pentru Protecția Mediului Constanța (actuala Direcția Județeană de Mediu Constanța) în vederea obținerii avizului de mediu.

Prin Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024, Agenția pentru Protecția Mediului Constanța a stabilit că proiectul Planul urbanistic zonal - introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța, a necesitat evaluare de mediu, urmând a fi supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu.

Ulterior emiterii acestei decizii, în acord cu prevederile HG nr.1076/2004, au procedat la efectuarea evaluării de mediu, care s-a concretizat în Raportul de mediu, întocmit de un expert atestat. Raportul de mediu a fost publicat integral pe pagina de internet a Direcției Județene de Mediu Constanța.

După analiza calității Raportului de mediu conform art.24 din HG nr.1076/2004, autoritatea competentă a decis acceptarea Raportului de mediu și emiterea avizului de mediu în conformitate cu dispozițiile art.25 din același act normativ, sens în care a emis Decizia nr.414/16.06.2025.

Prin urmare, contrar susținerilor reclamanților, notificarea/cererea de emitere a avizului de mediu nu a fost „clasificată eronat”, ci, dimpotrivă, autoritatea de mediu a apreciat că planul supus analizei a putut avea efecte semnificative asupra mediului și a dispus efectuarea evaluării de mediu, evaluare care s-a concretizat în Raportul de mediu.

Nu a existat nicio anomalie cronologică în procedura de publicitate. Faptul că anunțurile privind depunerea cererii de emitere a avizului de mediu s-au publicat anterior înregistrării cererii în evidențele autorității de mediu nu a atras nelegalitatea deciziilor emise în procedură și a avizului de mediu, de vreme ce au fost respectate întocmai termenele și etapele procedurii, precum și publicitatea cerută de lege pentru informarea publicului interesat. Mai mult, reclamanții nu au justificat nicio vătămare concretă cauzată de faptul publicării anunțurilor anterior înregistrării cererii.

Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024 a fost motivată, în cuprinsul acesteia regăsindu-se temeiurile de fapt ale emiterii - împrejurarea că planul inițiat de această necesitat evaluare de mediu și a urmat să fie supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu, etapele care au trebuit parcurse ulterior emiterii acestei decizii și temeiul de drept - HG nr.1076/2004.

În egală măsură, eroarea strecurată în Avizul de mediu cu privire la data notificării Direcției de Sănătate Publică, în sensul menționării greșite a datei de „36.02.2025” în loc de „26.02.2025”, cum a fost corect, nu a fost de natură să atragă nelegalitatea avizului, fiind în prezența unei simple erori materiale, care nu a generat vreo consecință prejudiciabilă pentru reclamanți.

Susținerile potrivit cărora au lipsit avize obligatorii esențiale au fost, de asemenea, nefondate.

Reclamanții au confundat Avizul de mediu cu PUZ-ul propriu-zis. Avizele la care au făcut referire reclamanții au fost, în realitate, avizele impuse prin Certificatul de urbanism

nr.250/21.10.2024 emis pentru „Elaborare Plan urbanistic zonal - PUZ - introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit deșeuri nepericuloase”. Aceste avize nu au fost necesare pentru emiterea avizului de mediu.

În referire la susținerile privind lipsa evaluării adecvate Natura 2000 și tratarea superficială a impactului cumulativ:

Sub un prim aspect, s-a ignorat faptul că avizul de mediu a fost solicitat și obținut pentru un plan urbanistic zonal de introducere în intravilan a unei parcele, iar nu pentru depozitul de deșeuri propriu-zis.

Au arătat deja faptul că, potrivit art.73 din OUG nr.195/2005, planurile de urbanism și amenajarea teritoriului s-au supus procedurii de evaluare de mediu, în vederea obținerii avizului de mediu pentru planuri și programe, conform legislației în vigoare, iar în acord cu aceste prevederi legale, prin Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024 s-a decis că proiectul Planul urbanistic zonal - introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase a necesitat evaluare de mediu, sens în care au urmat Procedura evaluării de mediu reglementată de HG nr.1076/2004, finalizată cu emiterea Avizului de mediu nr.3/15.07.2025.

Sub un al doilea aspect, reclamanții au confundat procedura evaluării de mediu cu procedura evaluării impactului asupra mediului. Procedura evaluării de mediu a fost definită de art.2 pct.30 din OUG nr.195/2005 și reglementată prin HG nr.1076/2004, în timp ce procedura de evaluare a impactului asupra mediului a fost definită în art.2 pct.31 din OUG nr.195/2005 și a fost reglementată de Legea nr.292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

Or, potrivit Legii nr.292/2018, studiul de evaluare adecvată invocat de reclamanți a fost necesar și s-a întocmit doar în cazul procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, procedură care nu s-a aplicat în cazul planurilor urbanistice zonale.

Nu în ultimul rând, au arătat faptul că în cadrul Raportului de mediu întocmit în procedura evaluării de mediu urmată de aceasta a existat un capitol dedicat analizei impactului asupra biodiversității zonei (pct.6.4 pagina 56), în care s-a arătat că „Amplasamentul studiat/reglementat prin PUZ nu a fost situat în interiorul/vecinătatea unei arii naturale protejate sau Sit Natura 2000.

În raport cu siturile Natura 2000, cele mai apropiate arii protejate de amplasamentul studiat au fost:

- ROSPA0060 Lacurile Tașaul - Corbu - la o distanță de cca. 2,73 km pe direcția nord-est și 4,5 km pe direcția est;
- ROSPA0058 Lacul Siutghiol - la o distanță de 8,37 km pe direcția sud-est;
- ROSPA0076 Marea Neagră - la o distanță de 8 km est.

Din punct de vedere al biodiversității, în prezent majoritatea suprafeței zonei studiate a fost ocupată de terenuri agricole, neunitare și pe suprafețe mici.

Nu au fost observate în zona de interes rarități floristice, deci nu s-a pus problema periclitării unor specii de plante rare pe parcursul implementării prevederilor propuse prin PUZ.

Pe amplasamentul analizat și în imediata vecinătate a acestuia nu s-au regăsit habitate naturale și/sau specii de interes comunitar care ar fi putut fi afectate de implementarea proiectului.

Prevederile PUZ nu au afectat direct sau indirect zone de hrănire, migrație sau odihnă.

Realizarea și funcționarea obiectivelor prevăzute prin PUZ nu au determinat apariția unui impact direct asupra unei arii naturale protejate și nu au provocat pierderea unor habitate de interes comunitar. PUZ-ul nu a implicat în niciun fel utilizarea resurselor de care a depins diversitatea biologică.”

De asemenea, Raportul de mediu a menționat că „Terenul nu s-a aflat în zone cu probleme de mediu (poluare, zone de protecție etc.) și nici în proximitatea unor cursuri de apă, vegetație valoroasă sau amenajări cu valoare peisagistică.” (pagina 7), iar „(...) terenul care a generat PUZ, pe care s-a dorit realizarea unui depozit de deșeuri nepericuloase, s-a aflat la aproximativ 1300 m față de cea mai apropiată zonă de locuințe, reprezentată de intravilanul

localității Oituz. Conform Ordonanței nr.2/2021 privind depozitarea deșeurilor - Cerințe generale pentru toate clasele de deșeuri (...), distanța de protecție față de corpul depozitului a trebuit să fie de cel puțin 1.000 m pentru depozitele de deșeuri nepericuloase (...)" (pagina 6).

Nu în ultimul rând, în Raportul de mediu a fost analizat și „impactul cumulat” (pagina 70), concluzia fiind aceea că „în ce a privit perioada executării lucrărilor de construcții, nu s-a manifestat un impact cumulat determinat de executarea altor obiective în imediata vecinătate a amplasamentului”. Aceeași concluzie s-a regăsit și în Avizul de mediu nr.3/15.07.2025.

În referire la critica privind analiza alternativelor:

Atât în Raportul de mediu, cât și în Avizul de mediu a existat un capitol dedicat analizei alternativei neimplementării proiectului, concluzia fiind aceea potrivit căreia „(...) implementarea planului a condus la diminuarea semnificativă a impactului asupra mediului față de situația actuală și de menținere a alternativei 0.”

Împrejurarea că reclamantii au găsit această analiză „formală și superficială”, trecând peste faptul că a fost un punct de vedere subiectiv și nesusținut de opinia unui specialist în domeniu, nu a reprezentat un argument de nelegalitate a actelor atacate.

Cât a privit faptul că la 7,85 m de amplasament a existat un canal de irigații, care a beneficiat de o zonă de protecție de 3 m:

Raportul de mediu a descris soluțiile tehnice de impermeabilizare care au urmat să fie adoptate pentru operațiunile de stocare temporară și pentru depozitare atât în timpul fazei de exploatare/active, cât și în cursul fazei pasive/postînchidere, sistemul de drenaj și sistemul etanș de colectare a levigatului.

În mod evident, detaliile constructive ale depozitului au urmat să fie analizate în detaliu și stabilite în etapele de proiectare.

În ce a privit lipsa participării efective a publicului în etapa obținerii avizului de mediu:

Au arătat deja faptul că în speță au fost respectate întocmai termenele și etapele procedurii evaluării de mediu, precum și publicitatea cerută de lege pentru informarea publicului interesat.

Astfel, au fost publicate anunțuri referitoare la depunerea cererii de emitere a avizului de mediu în cotidianul „Jurnalul Național” din 11.11.2024 și 14.11.2024, anunț public privind decizia etapei de încadrare în „Jurnalul Național” din 17.01.2025, anunț privind organizarea dezbaterii publice a Raportului de mediu în ziarul „Cuget Liber” din 25.04.2025 și 28.04.2025 și anunț privind decizia finală de emitere a avizului de mediu în ziarul „Cuget Liber” din 30.06.2025. Dezbaterea publică a Raportului de mediu a fost organizată la data de 12.06.2025 la sediul Primăriei comunei Lumina, iar Raportul a fost afișat și pe pagina de internet a autorității de mediu.

În niciuna dintre etapele procedurii evaluării de mediu nu au fost primite observații din partea publicului interesat. Prin urmare, constatarea din Avizul de mediu potrivit căreia „nu s-au înregistrat observații din partea publicului” a corespuns realității. Nu au avut cunoștință de existența unei „opoziii masive manifestate ulterior de comunitate”, iar reclamantii nu au dovedit în niciun mod aceste susțineri.

Contrar susținerilor reclamantilor, comunitatea din orașul Năvodari nu a fost direct afectată. În Raportul de mediu s-a menționat distanța de la amplasamentul studiat la cele mai apropiate așezări urbane, iar orașul Năvodari nu a făcut parte dintre respectivele așezări. Amplasamentul studiat a fost situat la limita administrativă a UAT Năvodari, însă nu s-a învecinat cu așezarea urbană, ci cu terenuri agricole care au aparținut acestei unități administrativ-teritoriale.

În egală măsură, nu a existat nicio normă care să oblige solicitantul avizului de mediu la notificarea unei comunități în procedura evaluării de mediu.

Cât a privit condiția prevenirii unei pagube iminente, definită în art.2 alin. (1) lit.ș) din Legea nr.554/2004 ca prejudiciul material viitor și previzibil, au apreciat că, de asemenea, nu a fost îndeplinită în cauză.

Reclamanții nu au invocat și nu au probat existența unei pagube iminente în patrimoniul sau în sfera juridică proprie, ci au descris exclusiv riscuri ipotetice și generale privind mediul înconjurător și comunitatea, specifice interesului public.

Prejudiciile arătate în cererea introductivă de instanță au vizat mediul, biodiversitatea, comunitatea locală în ansamblu, fără ca reclamanții să invoce și să dovedească un prejudiciu care să fi vizat propriile drepturi și/sau interese legitime, ci doar un risc general.

Potrivit jurisprudenței ÎCCJ, „Contenciosul subiectiv a presupus vătămarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, astfel că instanța de contencios administrativ a trebuit să verifice dacă prin actul administrativ, tipic sau asimilat, care a făcut obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective.” (Decizia nr.8/2020 - ÎCCJ, Complet RIL).

Prin urmare, în speță, nu s-a făcut dovada unei pagube iminente în sensul art.14 din Legea nr.554/2004, personale, concrete și determinabile, ci s-au invocat exclusiv riscuri ipotetice pentru comunitățile locale și pentru mediul înconjurător, condiționate de realizarea etapelor viitoare ale proiectului, neprobate și neindividualizate. Pretinsele prejudicii nu au fost nici actuale, nici certe, nici ireparabile, ci au reprezentat simple speculații teoretice, insuficiente pentru a justifica o măsură excepțională precum suspendarea executării actelor atacate.

Mai mult, s-a ignorat faptul că proiectul pentru care au fost emise actele a căror suspendare s-a solicitat a avut ca finalitate doar adoptarea unui plan urbanistic zonal pentru introducerea în intravilan a unei parcele și stabilirea reglementărilor urbanistice în vederea realizării unui depozit de deșeuri nepericuloase.

Prin Decizia inițială de încadrare nr.101/05.12.2024 și Avizul de mediu nr.03/15.07.2025 nu s-a avizat edificarea depozitului de deșeuri nepericuloase și, cu atât mai puțin, funcționarea unui astfel de depozit, ci s-a avizat doar proiectul unui PUZ, așa încât consecințele ipotetice afirmate de reclamanți (periclitarea ireversibilă a mediului înconjurător, riscul de contaminare a resurselor de apă, afectarea ariei protejate Natura 2000 ROSPA0060 Lacurile Tașaul - Corbu, deprecierea valorii proprietăților, prejudicierea calității vieții și sănătății populației, perturbarea funcționării administrației publice locale) nu au putut fi puse în legătură directă cu avizarea, din punct de vedere al protecției mediului, a acestui proiect de PUZ.

Autorizarea edificării depozitului de deșeuri nepericuloase și autorizarea funcționării acestuia au reprezentat etape viitoare, în cadrul cărora au urmat să fie parcurse din nou procedurile prevăzute de OUG nr.195/2005 pentru obținerea actelor de reglementare necesare acestor operațiuni.

În considerarea argumentelor expuse, s-a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării Deciziei inițiale de încadrare nr.101/05.12.2024 și a Avizului de mediu nr.3/15.07.2025, ca nefondată.

În temeiul art.453 Cod procedură civilă, s-a solicitat obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze.

În drept, s-au invocat art.205 și următoarele Cod procedură civilă, art.14 din Legea nr.554/2004 și art.453 Cod procedură civilă.

În probațiune, pârâta s-a folosit de proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Instanța reține că suspendarea executării actului administrativ este o operațiune de întrerupere temporară a efectelor unui act administrativ, care intervine la cererea părții interesate sau din oficiu. Ea este o măsură de excepție, care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire ar produce consecințe greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza în care actul ar fi ulterior anulat prin hotărâre judecătorească.

Analiza îndeplinirii condițiilor impuse de art. 14 din Legea nr. 554/2004 presupune numai efectuarea unei cercetări sumare a aparenței dreptului, întrucât în cadrul procedurii prevăzute de lege pentru suspendarea executării actului administrativ nu poate fi prejudicat fondul litigiului.

În considerentele deciziei nr. 257 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 366 din 26 aprilie 2006, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că suspendarea actelor

administrative poate fi dispusă numai în condițiile expres prevăzute de lege și reprezintă o situație de excepție, întrucât acestea se bucură de prezumția de legalitate.

Condițiile suspendării potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004 sunt reprezentate de existența unui caz justificat și scopul prevenirii unei pagube iminente ca fiind prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public. Totodată se identifică și condiția negativă a neîncadrării obiectului cererii într-un domeniu exclus de la controlul judecătoresc pe calea suspendării executării, conform art. 5 alin.3 din Legea nr. 554/2004.

Potrivit art. 2 alin.1 lit. t) din Legea nr.554/2004, *cazuri bine justificate sunt împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.*

Potrivit art. 2 alin.1 lit. ș) din Legea nr. 554/2004, *pagubă iminentă este prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.*

Actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate și este el însuși titlu executoriu, neexecutarea lui fiind contrară unei bune ordini juridice într-un stat de drept. Așadar, suspendarea actului administrativ, ca operație juridică de întrerupere vremelnică a efectelor acestuia, apare ca o situație de excepție de la regula executării din oficiu.

În ceea ce privește excepția lipsei capacității de folosință a reclamantei Uniunea Salvați România - Filiala Județeană Constanța, instanța urmează a o respinge ca neîntemeiată, față de aspectul că, prin raportare la art. 56 alin.2 C.pr.civ., existența personalității juridice nu ține de esența aptitudinii unei entități de a participa într-un proces.

În ceea ce privește excepția privind lipsa calității procesuale active a reclamantei Uniunea Salvați România - Filiala Județeană Constanța, instanța are în vedere faptul că, potrivit art. 32 alin. (1) lit. b) C. proc. civ., calitatea procesuală este una dintre condițiile exercitării acțiunii civile. Calitatea procesuală, potrivit art. 36 C. proc. civ., rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății, iar raportat la acesta nu s-au avut în vedere dispozițiile Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

Ca urmare, în esență, calitatea procesuală presupune: (i) o identitate între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecății, respectiv (ii) o identitate între persoana pârâtului (persoana chemată în judecată) și persoana obligată în raportul juridic dedus judecății sau persoana față de care se urmărește să se stabilească un drept.

Această identitate trebuie să se materializeze prin echivalența dintre persoana reclamantului și titularul dreptului, respectiv pârâtul și cel obligat la respectarea dreptului.

Potrivit art. 40 alin. (1) C. proc. civ., în cazul lipsei calității procesuale active, instanța va respinge cererea ca fiind făcută de o persoană fără calitate.

Astfel, având în vedere raportul juridic litigios, se va reține că potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004, *„(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. (2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.*

(8) Prefectul, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și orice subiect de drept public pot introduce acțiuni în contencios administrativ, în condițiile prezentei legi și ale legilor speciale.”

Totodată, se reține că în raport de prevederile art. 1 din Legea nr. 14/2003, partidele politice sunt subiecte de drept public. Este necesar, așadar, ca verificarea îndeplinirii condițiilor referitoare la calitatea procesuală activă în acțiunea în contencios administrativ să aibă în

vedere natura raportului juridic între părți, ca urmare a faptului că tinde la protejarea unui interes legitim public.

În ceea ce privește legitimarea procesuală activă a formațiunii politice, se reține că în realitate, în cadrul cererii de suspendare formulate, prin motivele de nelegalitate ale actului administrativ atacat care au fost invocate, se conturează un contencios obiectiv care are ca principal scop asigurarea legalității și promovarea intereselor generale, astfel că, reclamanta USR urmărește, de fapt, să apere un interes legitim public.

În egală măsură, potrivit art. 2 și art. 3 din Legea nr.14/2003, partidele politice promovează valorile și interesele naționale, pluralismul politic, contribuie la formarea opiniei publice, participă cu candidați în alegeri și la constituirea unor autorități publice și stimulează participarea cetățenilor la scrutinuri, potrivit legii și militează pentru respectarea suveranității naționale, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale, a ordinii de drept și a principiilor democrației constituționale.

Protejarea interesului general din perspectiva respectării actelor contestate - decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024 și avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025 exced scopului legal recunoscut partidelor politice.

Astfel cum a reținut în paragraful 85 al Deciziei nr. 8 din 2 martie 2020 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii: „ 85. *Plecând de la art. 52 din Constituția României, care fundamentează în interiorul dreptului național pozitiv, ca regulă generală, contenciosul subiectiv, legiitorul român, prin Legea nr. 554/2004, a menținut contenciosul subiectiv drept regulă generală și, doar cu titlu de excepție, a instituit, limitativ, cazuri de contencios obiectiv: prefectul, autoritatea emitentă a actului atacat, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici.*

Astfel, partidului politic, ca subiect de drept public i se recunoaște posibilitatea de a acționa în contencios administrativ pentru protejarea interesului public în raza sa de competență, conform art. 1 alin. (8) din Legea nr. 554/2004, fără a i se conferi însă drepturi ce izvorăsc dintr-un control de tutelă.

Astfel, formațiunea politică Uniunea Salvați România prin Filiala Constanța, nu a invocat existența unei vreunei vătămări produse prin actele contestate, ci mai degrabă a arătat că acestea îngădesc drepturile cetățenilor.

Or, art. 8 din Legea nr. 554/2004 instituie pentru persoana vătămată un mecanism de contencios administrativ subiectiv în cadrul căruia se poate solicita și aplica sancțiunea juridică a anulării unui act administrativ nelegal, respectiv, în condițiile art. 14 și 15 din legea 554/2004, a suspendării acestuia, în urma constatării efectelor vătămătoare asupra dreptului subiectiv sau interesului legitim afirmat. Cu alte cuvinte, viciile care afectează legalitatea actului administrativ atacat trebuie să lezeze dreptul/interesul legitim privat/în subsidiar public al persoanei care se consideră astfel vătămate prin actul emis.

Per a contrario, nu pot fi invocate motive de nelegalitate în abstract, respectiv fără a se corela cu vătămarea invocată de persoana ce se consideră lezată prin actul administrativ criticat.

În consecință, instanța va admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei UNIUNEA SALVAȚI ROMANIA - FILIALA CONSTANȚA și în consecință, va respinge cererea ca fiind formulată de persoane fără calitate procesuală activă.

În ceea ce privește excepția tardivității, instanța reține, în temeiul dispozițiilor art. 14 raportat la art. 7 alin.3 din legea 554/2004, precum și având în vedere probatoriul administrat în prezenta cauză, că nu există înscrisuri sau alte mijloace de probă din care să rezulte data efectivă la care reclamantii au luat cunoștință de actele contestate, astfel încât, prin raportare la procedura sumară specifică prezentei cauze, nu poate fi reținut caracterul temeinic al excepției tardivității. De asemenea, instanța reține că simpla publicare pe un site ori într-un ziar al actelor contestate, nu se substituie elementului factual constând în luarea la cunoștință de către persoanele care se consideră interesate, în sensul art. 7 alin.3 din legea 554/2004.

În consecință, instanța va respinge ca neîntemeiată excepția tardivității, invocată de pârâta Agenția Națională pentru Mediu și Arii Protejate și de intervenientul forțat.

În continuare, instanța urmează a analiza excepția inadmisibilității, iar în mod subsecvent, excepția lipsei de interes, prin raportare la elementele specifice ale fiecărui act contestat în parte.

În analiza excepției inadmisibilității, instanța urmează a analiza în continuare, prin raportare la procedura specifică suspendării executării actelor administrative, măsura în care împotriva actelor contestate este deschisă calea contenciosului administrativ, față de necesitatea de a fi îndeplinită condiția privind caracterul de act administrativ.

Se reține că prin cererea de chemare în judecată dedusă judecății, se solicită suspendarea a două acte, respectiv:

- **Decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024**, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Constanța (APM Constanța), prin care s-a stabilit că planul „PUZ — Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, propus de ENVIROTECH SRL, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța, necesită evaluare de mediu;

- **Avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025**, emis de Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate (ANMAP), pentru „PUZ — Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, *„Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cei care se consideră vătămați într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă.”*

Din prevederea legală anterior enunțată rezultă că persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral poate solicita instanței de contencios administrativ competente anularea în tot sau în parte a actului.

Actul administrativ este definit de art. 2 lit. c) din Legea nr. 554/2004 ca fiind *„actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.”*

De asemenea, în ceea ce privește referirea reclamanților la Convenția de la Aarhus, instanța reține că dispozițiile art. 9 pct. 2 din respectiva convenție nu stabilesc un drept absolut de acces la justiție privind orice act care are legătură cu mediul, ci stabilesc că dreptul de acces la justiție trebuie să fie în acord cu legislația națională, referitor la actele care au legătură cu mediul. Or, pentru considerentele expuse, instanța reține, prin raportare și la procedura sumară specifică a procedurii suspendării actelor litigioase, că legislația națională conține limitări cu aplicabilitate generală privind dreptul de acces la justiție în materia contenciosului administrativ în ceea ce privește actele, inclusiv cele care au legătură cu mediul, care nu modifică, nasc sau sting raporturi juridice, iar acestea sunt compatibile cu dispozițiile Convenției de la Aarhus.

În cadrul analizei specifice privind suspendarea executării, aplicând definiția mai sus menționată privind actul administrativ în ceea ce privește **decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024**, Tribunalul reține că acesta nu îndeplinește cerința esențială a unui act administrativ, respectiv aceea de a produce efecte juridice, care să constea în nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice.

Faptul că în respectiva **decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024** este prevăzut că *Planul Urbanistic Zonal - Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase* necesită evaluare de mediu, urmând a fi supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu, nu reprezintă, cu atât mai mult din perspectiva reclamanților, un act care să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice, ci reprezintă în mod esențialmente un act preparatoriu, respectiv atestă îndeplinirea uneia dintre etapele procedurale prealabile elaborării unui plan urbanistic zonal.

Astfel, în cadrul analizei specifice privind suspendarea executării, instanța reține că prin simpla statuare că în vederea adoptării planului urbanistic zonal este necesară obținerea unei evaluări de mediu, respectiv a unui aviz de mediu, nu au luat naștere și nici nu s-au modificat raporturi juridice, nefiind introdusă în intravilan parcela nr. 826/108, precum nici nu a fost conferit dreptul de dezvoltare a unui depozit de deșeuri nepericuloase, ci doar s-a realizat unul dintre pașii procedurali necesari în vederea adoptării respectivului PUZ. Or, întrucât cele două acte nu se confundă, instanța reține că simpla operațiune tehnico-administrativă nu poate fi contestată sau analizată în mod independent de actul administrativ în vederea căreia a fost emisă, act administrativ care nici măcar nu există la momentul pronunțării prezentei soluții.

De altfel, în mod suplimentar, față de considerentele ce urmează a fi evidențiate, instanța reține că în condițiile în care și avizul de mediu contestat reprezintă tot un act tehnico-administrativ subsecvent și aflat în legătură directă cu decizia inițială de încadrare, cu atât mai mult acest din urmă act anterior, constând în decizia inițială de încadrare, care a prevăzut necesitatea obținerii actului tehnico-administrativ constând în avizul de mediu, nu poate reprezenta un act administrativ, fiind deopotrivă o operațiune tehnico-administrativă prealabilă, iar actul final, respectiv actul administrativ care are la bază toate aceste operațiuni tehnico-administrative este reprezentat de un plan urbanistic zonal care, din actele existente la dosar, rezultă că nici în prezent nu a fost adoptat.

În consecință, instanța reține întemeiată **excepția inadmisibilității**, față de caracterul de operațiune administrativă a actului constând în **decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024**.

În continuarea considerentelor expuse, instanța reține, în referire la excepția inadmisibilității în ceea ce privește avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025, emis de Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate (ANMAP), pentru „PUZ — Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase”, propus a fi amplasat în comuna Lumina, sat Sibioara, DE 954 și DE 826/93, parcela A826/108, jud. Constanța, că astfel cum a fost precizat, în continuarea considerentelor exprimate în analiza excepției inadmisibilității deciziei de încadrare nr. 101/05.12.2024, că și respectivul aviz reprezintă tot un act tehnico-administrativ, emis în vederea adoptării unui plan urbanistic zonal. În cadrul analizei specifice privind suspendarea executării, nu rezultă din conținutul respectivului aviz că acesta ar da naștere, ar modifica sau ar stinge raporturi juridice prin el însuși, ci reprezintă doar o operațiune tehnico-administrativă necesară în vederea adoptării respectivului PUZ, reprezentând așadar, în mod inerent, doar o operațiune tehnico-administrativă.

De altfel, potrivit dispozițiilor art. 2 litera a) din H.G.1076/2024, în temeiul și în limitele cărora a fost emis avizul de mediu contestat, **În sensul prezentei hotărâri, expresiile și termenii următori semnifică: a) aviz de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării;**

Așadar, instanța nu poate acorda avizului de mediu nr. 3 din 15.07.2025, emis de Agenția Națională pentru Mediu și Aree Protejate (ANMAP) o valoare juridică diferită de cea stabilită de dispoziția normativă în temeiul și în aplicarea căreia acesta a fost emis, fără a naște, modifica sau înceta raporturi juridice, ci fiind emis în vederea elaborării și adoptării unui act administrativ constând într-un plan urbanistic zonal.

Astfel, prin simpla emitere a unui aviz de mediu în vederea adoptării unui PUZ, nu au luat naștere și nici nu s-au modificat raporturi juridice, nefiind introdusă în intravilan parcela nr. 826/108, precum nici nu a fost conferit dreptul de dezvoltare a unui depozit de deșeuri

nepericuloase ori alte elemente specifice PUZ-ului, ci doar s-a realizat unul dintre pașii procedurali necesari în vederea adoptării respectivului PUZ. Or, întrucât cele două acte nu se confundă, instanța reține că simpla operațiune tehnico-administrativă nu poate fi contestată ori analizată în mod independent de actul administrativ în vederea căreia a fost emisă, act administrativ care nici măcar nu există la momentul pronunțării prezentei soluții.

În consecință, instanța reține întemeiată excepția inadmisibilității, față de caracterul de act tehnico-administrativ a actului constând în **avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025**

În cadrul analizei specifice privind suspendarea executării, instanța reține cu atât mai mult, în condițiile în care prin avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025, nu iau naștere, nu sunt modificate și nu încetează raporturi juridice, reclamanții nici nu justifică un interes în contestarea acestuia în mod independent de actul administrativ în vederea căruia a fost emis (plan urbanistic zonal momentan inexistent), întrucât indiferent de conținutul acestuia, în lipsa emiterii veritabilului act administrativ reprezentat de planul urbanistic zonal, nu se pot produce efecte juridice nici în defavoarea, precum nici în favoarea reclamanților.

Față de toate aceste elemente de fapt și de drept, instanța reține întemeiată și **excepția lipsei de interes** a reclamanților în ceea ce privește **avizul de mediu nr. 3 din 15.07.2025**.

De altfel, în ceea ce privește excepția lipsei de interes a reclamanților privind decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024, instanța reține, prin raportare la dispozițiile art. 33 C.pr.civ., că reclamanții nu ar putea justifica existența unui interes decât în măsura în care în mod efectiv s-ar fi născut, modificat sau stins raporturi juridice prin actele administrative contestate. Or, câtă vreme respectivele acte juridice nu au produs un atare efect, reprezentând doar simple operațiuni administrative care nu produc prin ele însele efecte juridice de asemenea natură, instanța reține că nu este întrunită nici cerința existenței unui interes actual al reclamanților, urmând **a fi admisă și excepția lipsei de interes**, sub acest aspect.

În cadrul analizei specifice privind suspendarea executării, instanța reține cu atât mai mult, în condițiile în care prin decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024, este prevăzut că *Planul Urbanistic Zonal - Introducere în intravilan a parcelei A826/108 și dezvoltare depozit de deșeuri nepericuloase* necesită evaluare de mediu, urmând a fi supus procedurii de adoptare cu aviz de mediu, instanța reține că argumentul reclamanților, în sensul că statuarea necesității parcurgerii procedurii de adoptare cu aviz de mediu ar fi trebuit realizată prin raportare la art. 5 alin.2 litera a) din H.G.1076/2004, pentru care evaluarea de mediu este obligatorie de drept, iar nu prin raportare la art. 5 alin.3 din H.G. 1076/2004, potrivit căruia evaluarea de mediu este obligatorie de la caz la caz, nu prezintă în sine nicio relevanță aparentă, sau cel puțin reclamanții nu au indicat niciun argument din care să poată fi analizat de ce aceștia ar fi vătămăți prin raportare la motivul de nelegalitate invocat. Această concluzie se bazează pe aspectul că, independent de faptul că evaluarea de mediu ar fi fost obligatorie *de drept* ori obligatorie în urma analizei autorității emitente, prin actul atacat - decizia inițială de încadrare nr. 101/05.12.2024, s-a statuat expres că evaluarea de mediu este obligatorie, astfel încât reclamanții nu ar putea susține în mod rezonabil existența unui interes sub acest aspect, prin raportare la argumentele concrete invocate (sau, mai degrabă, lipsa acestora).

Față de toate aceste elemente de fapt și de drept, **instanța reține întemeiată și excepția lipsei de interes a reclamanților** în ceea ce privește **decizia inițială de încadrare nr. 101 din 05.12.2024**.

Pentru aceste considerente, luând în considerare că urmează a fi admise și excepțiile inadmisibilității, respectiv lipsei de interes, în ceea ce privește ambele acte contestate, acțiunea urmează a fi respinsă în consecință.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, în temeiul art. 451-453 C.pr.civ., va obliga reclamanții să plătească intervenientului forțat **Envirotech SRL** suma de 6050 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariu de avocat achitat conform facturii nr. 2808/14.05.2026 și ordinului de plată din data de 14.05.2026, depuse la ultimul termen de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată **excepția lipsei capacității de folosință** a reclamantei Uniunea Salvați România - Filiala Județeană Constanța.

Respinge ca neîntemeiată **excepția tardivității**, invocată de pârâta **Agenția Națională Pentru Mediu și Arii Protejate** și de intervenientul forțat **Envirotech SRL**.

Admite **excepția lipsei calității procesuale active** a reclamantei Uniunea Salvați Romania - Filiala Constanța.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **Uniunea Salvați Romania - Filiala Constanța**, ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă.

Admite **excepțiile inadmisibilității și lipsei de interes**, invocate de pârâta **Agenția Națională Pentru Mediu și Arii Protejate** și de intervenientul forțat **Envirotech SRL**.

Respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamantii **Stoian Cristian Florin, Listarf Ana Maria, Antonaru Marius Stefanita și Uniunea Salvați România - Filiala Județeană Constanța** toți cu domiciliul procesual ales în Constanța, BD. I. GHE DUCA, nr. 32, jud. Constanța, în contradictoriu cu pârâtele **Agentia pentru Protectia Mediului Constanța cu sediul în Constanța, str. UNIRII, nr. 23, jud. Constanța** și **Agenția Națională Pentru Mediu și Arii Protejate cu sediul în București, sector 6, SPLAIUL INDEPENDENȚEI, nr. 294, bl. CORP B**, cu participarea intervenientului forțat **Envirotech SRL cu sediul procesual ales în Constanța, str. Grozești, nr. 82, et. 2, jud. Constanța**.

Respinge ca lipsită de interes acțiunea formulată de reclamantii **Stoian Cristian Florin, Listarf Ana Maria, Antonaru Marius Stefanita și Uniunea Salvați România - Filiala Județeană Constanța** în contradictoriu cu pârâtele **Agentia pentru Protectia Mediului Constanța și Agenția Națională Pentru Mediu și Arii Protejate**, cu participarea intervenientului forțat **Envirotech SRL**.

Obligă reclamantii să plătească intervenientului forțat **Envirotech SRL** 6050 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, **15.05.2026**.

PREȘEDINTE
Ovidiu-Florin Constantinescu

GREFIER
Elena Neagoe

Red.hot.jud. – O.F.Constantinescu -15.05.2026
Tehnored. gref. - E.N.- 15.05.2026
Nr. ex.: 9 / Nr. com.: 7/

